

مايا
رومان

ژانگی گهل

ئىپراهىم
نه حمهد

كتابخانه‌ی دیجیتالی
www.rabari.org

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوگه‌ت شیخ به‌زدین

سهرنووسیار: به‌دران ئه‌مه‌د خه‌بیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شهقامی گولان، هه‌ولێر

ژانی گهل

ئيراهيم نهحمده

3

ناوی کتیب: ژانی گهل - پښمان
نووسینی: ئیبراهیم ئەحمەد
بلاوکراوهی ئاراس - ژماره: ٦٨٧
پیت لیدان: دیار عەبدولکەریم + هۆشەنگ حەمەد ئەمین
هەلەگری: شیرزاد فەقی ئیسماعیل + بەدران ئەحمەد حەبیب
دەرھینانی هونەریی ناوهوه: سەنگەر عەبدولقادر عوسمان
بەرگ: مەریەم مۆتەقییان
چاپی چوارەم، هەولێر - ٢٠٠٨
له کتیبخانەى گشتیى هەولێر ژماره (٩٦١) ی سالی ٢٠٠٧ ی دراوهتی

پيشه‌كى

پاش بېدەنگىيەكى چاره‌كه سەدەبى لى جىھانى ئەدەبى كوردىدا، خاوەنى (يادگار و هيو) و (بەرەو پووناكى) و (كوپرەوهرى)، ئەمجاره (ژانى گەل) مان پيشكەش ئەكا.

نووسىنى ئەم داستانە ئەگەر پتەوہ بو سالى ۱۹۵۶، بو كاتيك كه شوپشى گەلى جەزائير دژى داگيركەرانى فەرەنسى و لى پپناوى ئازادى و سەر بەخوئى نيشتمانيدا، هپشتا دوو سالى بەسەردا تى نەپەرپبوو، بەلام گەردەلولولى رۆژگار وای كرد كه دە سال پاش سەرکەوتنى ئەو شوپشەى ئەم داستانەى پيشكەش كرابوو، بلاو بكرتەوہ.

ئەوى راستى بى، بەرلەوہى رپگای خوئى بگرى بەرەو چاپخانه، ماوہى چەند مانگىكيش لەلای من ماوہ. لەم ماوہ بەدا چەند جار يكم خوئندەوہ، جار بە جار لەلام شيرينتر ئەبوو، ويستم لەم پيشەكەيەدا شت يك لەسەر ناوەرپۆكەكەى بنووسم، چەند لاپەرپەيەكم رەش كردهوہ، تەماشام كرد هەقى خوئيم نەداوہتى، لەبەر ئەوہ وام بەباش زانى كه ئەم ئەركە بەرەو پووى شارەزايانى ئەدەب بکەمەوہ.

ئەگەرچى لەو برپاوەدام كه نووسەر پيوستى بە پپناسين نييه بەلام پيش ئەوہى كوئايى بەم پيشەكەيە كورته بەينم، حەز ئەكەم شت يكي دەربارە بنووسم:

ئىبراھيم ئەحمەد لە سالى ۱۹۱۴ لە شارى سلېمانى هاتووتە دنياوہ. لە سالى ۱۹۳۷ دا لە بەغدا خوئندنى (حقوق) تەواو كردوہ. لە سالى ۱۹۴۲ تا ۱۹۴۴ (حاکم) بوو، لە سالى ۱۹۳۹ تا ۱۹۴۹ بە هاوکارى لەگەل ماموستا (علاءالدين سجادى) گوڤارى (گەلاوئىزى) لە بەغدا دەرکردوہ.

سەرکەوتنى بەسەر پرژىمى پاشايەتى و نۆكەرانى ئىمپىريالىزمدا بە گەل گەياندووھ:

«کوا قىرماختى^(۴) ئەلمانى كە ئەتوت ھەر زەرروى خويىنە؟
کوا لوفتقانه^(۵) ئەو ھىزە نەپارىزە مەرگ چىنە؟
کوا توپى، کوا تانكى، کوا ئوستوولى بى وىنە؟
بە جارى گۆرى گوم بوو، گشتى وەك خۆى^(۶) بى سەروشىنە»
«لەلای ئىمە ھەلەنگوتن يەكەم ھەنگاوى زالبوونە،
لە ناو بوۆتەى خەباتا تووانەوھ ھەر شەرتى قال بوونە،
لە نووچدان و ھەلەنگوتن نىيە باكى گەلى كوردان،
وھكو رىگەى خەباتى خۆى شكانى تووى لە لا پروونە»^(۷)

بىجگە لەمانە لە سالى ۱۹۳۷دا نامىلكەى (الاکراد و العرب)ى نووسيوھ و بلاوکردووھتەوھ، كە تا ئەمرو نرخی خۆى وھكو پروگرامىك بو رىكخستنى پەيوەندى نىوان كورد و ەھرەب ون نەكردووھ. لەسەر ئەمە لە ھەمان سالدراوھ بە (دادگا).

لە سالى ۱۹۴۹ بەولاوھ چەند شىعر و چىروكىكى ترى نووسيوھ، كە بەشى زورىان تا ئىستا بلاونەكراونەوھ.

بە كورتى ئىبراھىم ئەحمەد نوینەرىكى پىشپەوى رىبازى رىپالىزمە لە ئەدەبى كوردیدا و باشتىرین پەخشاننووسى سەردەمى ئىستامانە. ھىوام وایە خويىنەرانى بەرپىز لە بىنىنى بەرھەمەكانى ترى بى بەش نەبن.
كەمال فوئاد

۱۹۷۱/۱۰/۲۱

(۴) Wehrmacht ھىزى بەرگرى ئەلمانىاي نازى.

(۵) Luftwaffe ھىزى ھەوايى ئەلمانىاي نازى.

(۶) واتە وھكو ھىتلەر، كە لە بەيتىكى پىشوترا ناوى ھاتووھ.

(۷) كوردستان – ئۆرگانى كۆمەلەى خويىنەكارانى كورد لە ئەوروپا، ژمارە ۹ و ۱۰ ل ۲۳. تەمموز ۱۹۶۵.

لەر و لاواز و شړول، له بهشي پيشهوهي پاسيكا، له نيوان ليخوپ و ژهنرمهيهكي لوزهندهرا دانيشينرابوو، دهستي راستي لهگهال دهستي چهي ژهنرمهكه كهلهچه كرابوو. ئوتمؤبيلهكه شيان ههلتك ههلتك ريگهي پر له ههوراز و نشيوي شاري (چ...ي) گرتبووهبه، ئهويش بييري نهسرهوتي وهكو ويل ئهسوورايهوه، بي ئهوهي بهشتيكهوه بگيرسيتهوه، يان يهكيك لهو ديمهناهي وهكو سينهما بهسهر پهردهي ميشك و بهبهردهميا تي ئهپهرين سهرنجيكي راكيشن. گيرمه و كيشهي ديار و ناديارى دوو پوژ و پووداوي ناخوش و پر بيرهوهريي رابوردوو له سهريا وهك پورههنگ وروژابوون، كاس و وريان كردبوو، نهئهي زاني چارهيه بو ئهويان بدوزيتهوه، نه ئهشيتواني خوئي له دهس ئهميان رزگار بكات. تا بهريكهوت له ههلتكاندنيكي توندي ئوتمؤبيلهكهدا، له ئاوينهي بهردهمي ليخوپهكهدا، چارهيهكي بهدي كرد. گورج و دوو چاوي كالي مهنگ سهرنجيان

قۆستهوه که له هه‌موو ئەندامێکی که‌ی، که‌متر سالانی زیندانی کاریان تی کردبوو. ئەو چاوانه‌ی سه‌دان جار له ئاوینه‌ی ریش تاشینه‌که‌یا دیونی نه‌هیچ هه‌ستیکی تایبه‌تیان تیا بزواندوه و نه‌ئهمیش بایه‌خیکی تایبه‌تی داوئی. به‌لام ئەمجاره‌ گه‌یشه‌ فریای له‌ گرنگترین شتا که له‌ کاته‌دا پێوستی پێی هه‌بوو، که‌ ئه‌ویش خۆدۆزینه‌وه بوو. به‌لام لی‌ره‌شا بیرى ئاواره‌ی هیچ ماوه‌ی لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی ریکوپیکی نه‌دا، هه‌روه‌کو چاوه‌کانی ناو‌نیشانه‌ بووبن رینگه‌یه‌کی هه‌له‌کردووی پێ دۆزیبێته‌وه، وه‌ک مه‌لیکی زامدار له‌ پر کۆنه‌ هی‌لانیه‌کی بێته‌وه‌ بیر، به‌ری هه‌موو ئەو خۆدۆزینه‌وه‌یه‌ی به‌وه‌ ده‌رچوو که‌ به‌په‌له‌ پرۆوزی خۆی بگه‌یه‌نیته‌وه‌ ته‌لاری بلوورینی یادگار، یادگاری پێش‌گیران و زیندانی. به‌لام له‌و‌یشا ئەوه‌نده‌ به‌خۆشی رای نه‌بوو، چونکه‌ شوینیکی تایبه‌تی و کاتیکی دیار وه‌ک کاره‌با دلایان به‌کیش ئە‌کرد که‌ ئەوانه‌ش هه‌مان شوین و کاتی گۆرین بوون که‌ به‌ درێژایی ژبانی به‌ندیخانه‌ی ته‌قه‌لای له‌ بیر خۆبردنه‌وه‌یانی ئە‌دا.

هه‌رچه‌نده‌ نزیکه‌ی ده‌ سال له‌وه‌پێش بووبوو، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شا زۆر به‌ روونی و دیاری ئە‌هاتنه‌ پێش‌چاوی می‌شکی. نه‌ک هه‌روه‌کو به‌سه‌ره‌اتی دۆینی‌ رووی دابیت، نه‌بگره‌ وه‌کو قه‌وماویک که‌ له‌ کاته‌دا له‌به‌رچاوی بقه‌ومی:

ده‌مه‌ ده‌می ئیواره‌ بوو، با له‌ئاسمانی ئالۆز و لی‌لی پایزا په‌له‌ هه‌وره‌ پرش و بلاوه‌کانی داگرتبوو، خه‌ریکی گلی‌رکردنه‌وه‌یان بوو. له‌سه‌ر ئە‌رزیش گه‌لای زه‌ردی له‌مان بێزاری گه‌لا‌رێزانی له‌ دار و دره‌خت ئە‌کرده‌وه‌ و به‌گه‌فه‌ گۆنکی پر توورپه‌ و ترۆیی و فیزه‌وه‌ راپیچی ئە‌کردن و پێش‌خۆی ئە‌دان. ناوبه‌ناویش بێده‌نگیبه‌کی په‌ژارای. وه‌ک له‌ گه‌فه‌گف بێزار بووبیت، ئە‌یدا له‌ لووتی پیره‌ با و کپ و ده‌مکوئی ئە‌کرد.

له خانوويهكى خنجيلانهدا له گهړهكى (س...) له شارى (چ...) له ژوورپكى ساده و پاك و دلگيرا كه دوو په نچهره گورهى به سهر باخچه يه كى بچكولهى هيشتا باش پيكنه خراو و به گه لاړيزانى پايز زهره هله گه راوا ئه پروانى، وه هه موو كه لوپه لى ژووره كه برىتى بوو له چارپايه كى دوو كه سى ئاسن له گه ل بالا ئاوينه يه كى پيچكه دار، كه وا له قوژبنى ژووره كه دا دانرابوو له گه ل پيخه ويكيش كه وا له سهر ئه زه كه راخرا بوو، ژنيكى منالكارى خوین شیرين كه وتبوو، شالاوى ئازار پروى گه شى گرژ كر دبوو. ميړده لاوه باريكه له كه شى له ژور سهرى دانيشتوو، به زه يى له چاره ي ئه بارى. زور به ئه سپايى و ورياتر له وهى دهست بهرئ بو پشكوى ئاگر دهستى به پرچه ره شه خاوه كه يا ئه هينا. بئى تروكاندن چاوه كاله مهنگه كانى برپيووه برژانگه شاشه دريژه هه لگه راوه كانى كه وا جاروبار هيرشى ژان، به گرژكر دنى ناو چه وانه نه ختى به زه كه ي، به ئاسته م له سهر چاوه جوانه ره شه كانى لاي ئه برد. به دهنگيكي وهك چرپه به ژنه كه ي وت:

«هيچ نييه گيانه! نه ختى دان به خوتا بگره، دهميكه نازى رويشتوو. ئه بئى مامانه كه به ندى كر دى لاي خوى، يان هه ر له وانه يه له مال نه بووبى و چاوه رپى بكا. بيگومان ئيستاكه به رپوهن...» ئه گه رچى ژنه هيچ نيشانه يه كى سه لماندن يا نه سه لماندن، بگره هى گوى گرتنيشى لئى دهر نه كه وت، به لام وا ديار بوو ئه م قسانه په روش و چاوه پروانى ميړده شيان كه م نه كرده وه، چونكه هه ر گورج دواى ئه مه وتى:

– باشتر ئه وه يه خوم بچم به دوايانا، نه وه كا درهنگتريان پئى بچئ! كه ژنه ئه م قسه يه ي دوايى بيست به دهنگيكي به رزتر له وهى ليئى ره چاو بكرئت قيژانى وتى:

– نه گيانه! مه كه، به جيم مه هيله! تو برويت من له ترسانا شئت ئه بم!
نه ختى بيدهنگ بوون. ژنه هه ناسه يه كى هه لكيشا و به زهرده خه نه يه كى

به‌آزار و ژاکاوهوه، کهوا له چاوه په‌شه‌کانیا پتر دیاری ئەدا تا لیوه وشکه
شین داگه‌پاوه‌کانی، وتی:

– چه‌ندم هه‌ز ئەکرد کورپکمان بوايه!

ژنه قسه‌که‌ی پی بری، دواي هه‌ناسه‌یه‌کی قوول هه‌لکیشان وتی:

– خوايه به ناشکوریم لی نه‌گری! زور ناخوشه دواي ئەم هه‌موو ژان و
ئازاره کچم ببی!

می‌رده وه‌کو تازه لهو قسه‌که‌ی گه‌یشتبئی، به توورپه‌یییه‌کی کوتوپری
ساردهوه وتی:

– کور چیه و کچ چیه؟ ئەم قسه‌یه زور له ئەقل و ژیری تو به دوور
ئەزانم، لام وایه ئازار سه‌ری لی شیواندوویت، ئەگینا که‌ی تو وا
کۆنه‌په‌رست بووی!

ژنه دەمی کردهوه قسه بکا می‌رده‌که‌ی به‌ئەسپایی ده‌ستی خسته سه‌ر
لیوه وشکه‌کانی و وتی:

– به‌سه توخوا کالی گیان بهم چه‌شنه خه‌یالانه دلی خوت ئازار مه‌ده،
به‌لای منهوه هه‌ر تو خوش بیت و زوو رزگارت ببی ئیتر کور و کچم لا
وه‌کو یه‌که.

ژنه سه‌ریکی بادا. وه‌کو به قسه‌که‌ی باوه‌ر نه‌کا. گورج می‌رده وتی:

– به‌راستی زوریان پی چوو! به‌ته‌واوی تامی تیا نه‌ما. له هه‌مووی
باشتر ئەوه‌یه خۆم بچم به‌شوینیا، نه‌وه‌کا تووشی شتی بووبن.

– ژان و ئازار پتر شالایان بو ژنه هینا. دوا ترووسکه‌ی خویشیان له
چاره‌یا نه‌هیشت. دانی چه‌قانه لیوی که ماوه‌ی هاوار و قیژه‌ی نه‌دا. ئاره‌قه
به‌سه‌ر چاو و لاملیا ئەهاته خوارهوه زه‌نگول زه‌نگول. می‌رده دلی گوشرا،
بیئارامی و شپزه‌یی و دوودلییه‌کی ته‌واو گه‌مارۆیان دا. له ژووره‌که‌دا

دهستی کرد به هاتوچو به جوړيک که زیاتر له لوقه کردن نه چوو تا پیاسه کردن! پهیتا پهیتاش ته ماشای سعاته که می مه چه کی نه کرد. نه و نده شله ژابوو نه یئ زانی سعاته که له جیگه می خو می وه ستاوه یا رانه کات.

نه یویست شتی بکا، هر شتی بی، به هر نرخ می بکه ویته سهری قه می ناکا به مخرج می کالی له م ژان و نازاره رزگار کات، به لام هیچی له وزدا نه بوو. هه تا نه هات زیاتر ههستی به هه له می خو می نه کرد، که چو ن نازی نارد به دووی مامانه که دا و خو می نه چوو به فرکانی سواری عاره بانه یه کی بکا و به یئ نیت... نیسته ش نه چوو به چی.

چو ن نیستا چی! نه می کالی به دیار کیوه به چی به یئ می به دم نازاره وه گوز بدات به تنه نیا، که سی نه بی قومی ناوی بکا به دمیه وه، رهنکه، چی؟ خوا نه کرده! رهنکه به لی رهنکه بمری! هه می هاوار خواجه شتی وای له گه ل نه که می، وای سهری ته قی، له پر له داخانا له بی دهسه لاتی خو می نه رانی: – به راستی نه م ژانه شتی کی بی چی و ناروا یه! نو ف خواجه نه م نازاردانه چ مانایه کی تیا یه؟

ژنه نه و نده می له توانایا بوو ترش و تالیی چاره می پر نازاری خاو کرده وه و به دهنگی کی وه ک سر به وتی:

نه توخوا جوامیرگیان قسه می وا مه که، چو ن دل ت دی و نه لییت، گوا یه بوونی نیسانیک نازار نه مهنده ناهینی؟ نا، گیانه، به زه می به هه له ت نه بات، هاتنه دنیای نیسانیک گه لی له ممش زیاتر ژان هه له گری! می رده به ته وسیکه وه وتی:

– مالی بابت کاول بی، نیسته ش له قسه نهسته قه که نت ناکه وی، باشه ده بیخو، بو خو ت هر گینگله بده به دم ژانه وه! می رده بی نارامی گه یشته نه و په ری، نیتر خو می پی را گیر نه کرا، برپاری

دا که خوئی بچی بهدووی مامانه که دا هرچی ئەقەومی بقەومی
بهدهنگیکی بهرز وتی:

- بیگومان شتیکیان بهسەر هاتوو! ئەگینا تا ئیستا هەر ئەهاتنەوه.
ماله که یان لیره وه هەر چاره کی بیست دهقیقه ئەبی!

خۆم ئەرۆم هەر ئیستا بهعه ره بانه ئەیان هینم و ئەگەر پیمه وه. به هیچ
جوړی نیو سهعاتم پی ناچی. سهه ووم کرد ئەبوو زووتر بچم، ئیستا له
میژبوو گهرا بوومه وه (دهنگی نزم کرده وه وهکو له بهر خویه وه قسه بکا):
وای که پیاو به لیقه ومان کزه! ئەوه بوچی وا سهرم لی شیوا! خو هەر به
تهوایی کویر و کهر بووم. وام ئەزانی به تاقی تهنیا خۆم و کالی ههین له
دونیا دا. یا له ناو ده ریا یه کی بی پایاندا به جووته لیمان قه و ماوه. هیچ
ئهو دراوسی باشانه م بیر نه بوو، که به هەر که سیکیانم بگوتایه
ئاماده بوون به خویمان و ژن و کچیا نه وه بین به دیار کالیوه دانیشن یا بچن
مامانی له بنی دنیا وه بو بهینن. (دهنگی نهختی بهرز کرده وه) و وتی:

هەر ئیستا ئەچم بو مالی مامه ره شهی دراوسیمان کچه که یانت بو ئەنیرم
بو هاودهنگی. یا با شتر ئەوه یه دایکی بیت، رهنگه دهستی مامانیشی هه بی.
هەر چوئی بی ئەو له کچه که ی شاره زاتره له م کارانه دا. خوشم ئەچم
بهدووی باجی پیروزی مامانا. ئەگەر ئەویش نه بوو یه کیکی تر، نیو
سهعاتم پی ناچی.

ژنه ویستی قسه بکات، به لام میرده گوئی نه دایه وتی:

- خوات له گه ل هەر ئیسته ئەگه پیمه وه.

جوامير به پهل له مال هاته دهري، خوئي كرد به مالي مامره شده كه هه روا ديوارنيكيان بهين بوو. نه پياوه نه كچه كه ي له مال نه بوون. به تهنيا ژني خاوهن مال لهوئي بوو، تكاي لي كرد كه بچيته لاي كاليي ژني كه وا ژان نه يگري تاكو ماماني بو ديني چاوي ليوه ي بي، ژنه به پرويه كي خوشه وه دنياي كرد له چوون و ناگاداريي كاليكردي.

ئه ويش به لوقه كو لانه تهنگه به ره كه ي خوياني بري. له دنيا په ژاره و خوشي پي كه وه قولپيان ئه دا ئه ويان بو ژان و نازاري كالي، ئه ميشيان بو ئه و منالي كه ئه ياني. بيگومان مه سره فيكي باشيشم ئه بي به تو وشه وه! به تايبه تي خو ئه گهر كور بي ئه بي ئاههنگي بو بكا. واي كه خو رزگار كردن له دهست بيروبا وه ري كو ن گرانه! هه ر ئيستا ئه م گالته ي به ئه قلي كالي ئه كرد كه كور بي خو شتره له كچ، كه چي وا خوشي بير له وه ئه كاته وه كه ئه گهر كور بي ئاههنگي بو ئه كا! رهنگه ژن ئه وهنده گله يي لي نه كري كه هه ز به كور زياتر بكا له كچ، چونكه خوئي چيشتوويه تي، ئه زاني نافرته به تايبه تي لاي ئيمه، چهند به شخوراو و زور ليكراو و چه وسينراوه ن. بو يه هه ستيكي ئاساييه كه پي خوش نه بي كزه ي جه رگه كه ي له به شه زور ليكراوه چه وسينراوه كه ي مرؤقايه تي بي. به لام ئه مي پياوي خوينده واري تيگه يشتوو، بو چي؟ سه ريكي بادا و له بهر خويه وه وتي:

- كه رانه ي ئه م ره ئيه بي جييم شه رت بي ئه گهر كچم ببئ ئاههنگيكي له هي كوران خوشتري بو بكه م! له پر هه ناسه يه كي هه لكيشا و چاويكي بو يه كه م جار، به ده ورو به ري خويا گيرا. سه ري سورما له چولي شقامه كه، ئه و شقامه ي ئيواراني تر خه لك ريچكه يان تيا نه به ست.

سەيرتر لە ھەمووش ئەو ھەبوو كە ئەو خەلكەى تاك و تەراش تى ئەپەرىن، لەباتى ئەو ھى بەرھو مال بېنەو ھەموو بەگورگەلۇقە پوھو بەردەركى سەرا ئەرۆيشتن، بەچەشنى كە ئەم لەگەل خىرا پۆيىن و پەلە كردنىشيا پييان نەئەگەيشت. يەككە دەركەوت بەرھو ژوور ئەكشا. ھەر لە دوورەو بەسەرە پروتاو و كورتەبنەى و قەلەويىيەكەيا ناسيىوھ. خوا چاكى كات تۆفيقە خرەى جاسوس بەم درەنگى بانگى شيوانە بو كوي ئەيكوتى؟ ئاخو وەكو سەگى راو دووى چ نيچيرىكيان خستوو؟ بەلام كەس ديار نيىە تا نيچير بى. بيگومان ئەچى بو ئەو ھى بەديار مالىكەوھ راوہستى تا نيوہشەو ژەندرمە ئەدەن بەسەريانا. دەى چيىەتى بەسەريەوھ! سەرى بە گۆپى بابى خووى و ئاغاشى. ئەو چيىەتى ريگاكەى ھەر لەبەر ناچى.

– ئىوارەت باش كاك جوامىر. زووكە رەنگە پيا نەگەى!

– بەچييا نەگەم؟

تۆفيقە خرە بە زەردەخەنەيەكى ناشيرىن دانە خوار و خيچ و بەجگەرە زەرد ھەلگەراوھكانى پيشان دا و بەدەنگيى بەرز وتى:

– بە پلاو خواردا گيانەكەم!

زور پيى گران بوو ئەم ئيسك قورسە پيسەى ھاتە رى. وەكو شتى بەنیشانەيەكى باشى ليك نەدايەوھ. بەدبينيەكى سەير داى گرت! دەنگە دەنگ و گرمە گرم ئەھات لە لاى سەراوھ. نەختيىكى تر پيى ھەلگرت، گرمەى بژى و برووخيى ھەزاران دەنگى وەك ھەرەسى كيوان ئەھاتە گوى. بەراستى ئەم ژانگرتنەى كالى دەبەنگى كردووھ! چۆن بيري نەمابوو كەوا ئەم ئىوارەيە لە بەر دەركى سەرايە كى لەو كۆبوونەوھ و خوپيشاندانانە ھەيە كە لە ژير سەركردەتى (پارتى رزگارى) دا لە چەند مانگى دواييدا ريك ئەخران! بو گەيشتنە مالى مامانەكە نزيكترين ريگا شەقامى بوو كە بە بەردەركى سەرادا تى ئەپەرى. بەلام تا نزيكتر ئەبووھوھ لەو شەقامە.

پهنگاوی خەلك لهسەرى كۆلانەكانا باشتەر تىي ئەگەياند كە لە وزەى كەسا نىيە بتوانى دەر بەو عەشامە بدات و بە زوويى و ئاسايى بگاتە ئەو شوينەى ئەم بوى ئەچىت. ئىستىكى كرد و چاويكى بە شەپۆلى خەلكەكەى بەردەميا گىرا. دىي لەو مەيدانە زلەدا خەلكى وەك نەمام چەقيون، ھەر ئەوئەندەش ئەجوولینەوہ كە نەمام بەباى شەمال ئەشنیتەوہ.

بەھارە ھارپى چەپلە لىدانى خەلكەكەدا بوى دەرکەوت كەوا يەكەك قسەيان بۆ ئەكات بى ئەوہى بزانى چى ئەلەت. لەگەل ئەوہشا ئەوئەندە بە تەنگەوہ نەبوو كە گووى بۆ ھەلخات. زۆرى پەلە بوو.

ھەتا ئەھات پالەپەستوى خەلكى لەدەورى پتر ئەبوو، نەختىكى كەى پى ناچى ئەویش ئەبى بەنەمامى وەكو ئەوانى تر. بەلام نە. نابى ئەم واى لى بى! كالى بەدەم ژانەوہ ئەتلیتەوہ چاوەروانى گەرانەوہى ئەمە، ئاى چەند سەير ئەبى تا ئەمان ئەگەرپینەوہ كورپىكى جوانكەلەى بووبى! چىيە؟ ھىچ سەير نىيە! زۆر ژنى كۆچەر ھەر بەرپۆوہ منالەيان ئەبى! ھەرچى چۆنى بى ئەبى ئەم بچى بەدووى مامانەكەدا و بەزوويى بگەرپیتەوہ مالى.

پاشەوپاش گەرايەوہ ھەر چۆنى بوو بەھەزار حال توانى سەد ھەنگاويك بىتە دواوہ و خوى بگەيەنیتە تەنكاو. شادى و ھىوا و بىئارامى وەك پەلكەزپىنەى لە ئاسمانى دلەيا دياريان ئەدا، بەلام چاوترووكانىك زياتر پۆوہى نەمايەوہ. بەر لەوہى چەند ھەنگاوي بە سەربەستى ھەلبنى شريخ و ھوورپى شەستىر ھەموو گيانى ھىنايە لەرزىن، ئەك ھەر لەترسا، زۆرتى لە شپرزەبى و ناچارىدا.

جەستەى كالىي ھاتەوہ بەر چاو چۆن لە ژوورەكەدا گەوز ئەدات، گرنگى فەرمانەكەى و تارىكىي ئەنجامى دواكەوتنى، سەدان ئەوئەندە لەلا زلتەر و ئاشكراتر بوو. بەھەموو ھىزى خوى كەوتە راكردن بەرەو سەرى ئەو كۆلانەى كە ئەيتوانى بەچەند دەقيقەيەك لىوہى پىچ بكاتەوہ بۆ ھاتنەوہ

سەر ئەو شەقامەى ئەچى بۆ مالى مامانەكە لەوايه ئەوئيش جمەى بى! باشە بۆ نەچى بەدووى مامانىكى ترا بەلام كى ئەناسى؟ كەى ئىستا كاتى بەشوئىن خەلكا گەرانه، ئەگەر ناچارى نەبى؟ دوور نىيە بەم ئاخۆران و بخۆرانه باجى پىروۆزىش لەگەلى نەيەت، كەوا ناسياوى چەند سالەى بنەمالەى خەزوورانى بوو، بەر لەوہى پوژگار دەربەدەريان كا. بىگومان هىچ مامانىكى نەناسياو ھەر دەرگاشى بۆ ناقلىشىئىتەوہ لەم پوژدەدا.

دەستپىژى تازەى شەستىر و تەفەنگ زنجىرەى بىرکردنەوہيان پساند. ئەوہندەى نەخاياند ھەستى بەترپەى پىيەكى زۆر كرد لە دوايەوہ دى، كە ئاورى دايەوہ دى بەشى لە جەماوہرى بلاوہ پىكراوى كو بوونەوہكە بەدوويا رائەكەن، چەند ھەنگاويكىان نەماوہ بىگەنى و لىشى تىپەر بن و ئەم تاقە رىگايەشى لى بگىرى. چاوى برىيە ئەرزەكە و ھەموو گور و ھىزى لاوئىتى دايە لاقى، بەلام ھەستى ئەكرد خەلكەكە ھەر لىى نزيك ئەبوونەوہ. ئەوہندە ترسى لى نىشتبوو بەچەشنى راي ئەكرد ئەتوت خەلكەكە بۆ گرتن يا بۆ كوشتنى ئەو دووى كەوتوون. بەلام بى ھوودە بوو بەتيلايى چا و سەيرى كرد، دى وا ھەندىك گەيشتنە سەرى و خەرىكن لىشى تىپەر بن. لە پىر شرىخەى شەستىكى نزيك سەماندىيەوہ پياويكىش دەم بەھاوارەوہ لە تەنىشتىوہ كەوتە زەوى، نەخىر زامار لە يەك و دوو تىپەرى كرد، سەرى بەرز كردەوہ بۆ ئەو شوئىنە بگەرى كە شەستىرەكەى لى دامەزىنرا بوو. پروانى لە پەنجەرەيەكى ژىرخانى كتبخانەى گشتىدا، كەوا بە چەقى كولانەكەدا ئەيروانى سەرى ژەندرمەيەك ديارە. بى ترس لوولەى شەستىرەكەى بەردەمى بەخەلكا ئەگىرى جاروبار گوللە پزىنىكى شەقامەكە ئەكا، سا كى بەركەوت خووى و بەختى! ژنىك لەو لاي ئەمەوہ پەلى منالىكى رائەكيشا زرىكانى و كەوتە زەوى. شەستىرەكە كپ بوو، كابرانى ژەندرمە سەرىشى بەسەريا شۆر كردبوو كەچى نەيئەتەقاند! تۆ

بلی کوشتنی ژنه بی تاوانهکه و هاواری منالهکه شله ژانديتی؟ یا مشتومر له نیوان ویزدان و په‌نچه‌یا دهستی پی کردبی، وا دودل دهرئه‌که‌وی! وای که نزیکه لیوهی نیسته دهمانچه‌یه‌کی پی بوايه کاسه‌ی سهری هله‌ئ‌گرت. نه‌یزانی ئەم دوژمنایه‌تییه توند و رقه زوره کوتوپره‌ی له‌بهر ئەو زوردارییه بی ئەندازه و ئاشکرایه بوو که ئەیدی، یا بو خو پزگارکردن بوو له‌و مه‌ترسییه‌ی که هه‌ره‌شه‌ی له ژیانی خو‌ی و ئەنجامی فه‌رمانه‌که‌ی ئەکرد!

هه‌ر چو‌نی بی کاتی لی‌کو‌لینه‌وه نه‌بوو، هه‌لی ده‌ست له ته‌قه را‌گرتی ژهن‌د‌رمه‌که‌ی قو‌سته‌وه به‌دوو قه‌له‌مبازی کار ئاسکانه خو‌ی گه‌یاندە پال ئەو دیواره‌ی شه‌ستیری کابرا نه‌یه‌گرت‌ه‌وه. به‌لام هیشتا ئەم نه‌یه‌پز‌ابووه سهر‌ئ‌ه‌وش که ته‌نانه‌ت به‌خو‌ش‌یی پزگار بوون شاد ببی، دی ژهن‌د‌رمه‌یه‌کی تر له په‌نا کو‌مه‌لی گونیه که له سهر‌بانی مزگه‌وتی به‌رام‌به‌ر به‌کتی‌بخانه‌که پزگار بوو مله‌قوتی بو‌ئ‌ه‌کات، هه‌روا نزیکه‌ی بیست هه‌نگاوئ به‌و به‌ریه‌وه‌یه. چه‌په‌سا نه‌یزانی چی بکا. ئەچوووه‌وه ئه‌وبه‌ری شه‌قامه‌که ئەه‌که‌وته به‌ر نیشانی ژهن‌د‌رمه‌ی په‌نچه‌ره‌ی کتی‌بخانه‌که، پاشه‌وپاش ئەگه‌رایه‌وه لی‌شاوی خه‌لکه‌که‌وه‌وا په‌نگی خو‌ارد‌بو‌وه ماوه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌ما‌بوو به‌ترسه‌وه سهر‌یکی هه‌ل‌ب‌ری بو‌ سهر‌باز‌ه‌که‌ی به‌رام‌به‌ری. دی کابرای ژهن‌د‌رمه‌ لووله‌ی تفه‌نگی ئاراسته‌ی ئەم کردووه! هه‌موو له‌شی بوو به‌چاو و ئەویشی بریه تفه‌نگه‌که‌ی کابرا که مه‌رگ له کونی لووله‌که‌یه‌وه سهره‌تاک‌یی لی ئەکرد نه‌یده‌زانی چی بکا، دانیشی؟ رابکا؟ نه‌ه‌ ماوه‌ی هیچ نه‌ما، هه‌ر هیچ نه‌ما، هه‌ر هیچ، هه‌ر ئەوه‌نده‌ی پی کرا ده‌ستی‌کی به‌ره‌و لووله‌ی تفه‌نگه‌که‌ به‌رز کرده‌وه وه‌کو ئەوه‌ی بیه‌وی له خو‌ی لا‌بدا. یا ترس ئەوه‌نده‌ی لی نزیک کرد‌بو‌وه لای وای ده‌ستی ئەیگاتی، یا هه‌ر له شله‌ژان و شپ‌زه‌ییدا بی هوش وای کرد. ته‌قه‌یه‌هاته‌ گوی کپبووی، هه‌ستی گه‌رماییه‌کی کرد له ئەشکنجیا، لاقی قورس بوو، قورس بوو، ئەوه‌نده‌ قورس بوو هه‌رچی گو‌ر هه‌یه‌ دایه‌ خو‌ی بو‌ی نه‌جو‌ولا. دنیا‌ی

دهور و پشټی دیار و نادیار، له‌ناو تهم و مژیکا وک لولوی تفه‌نگیکی
یه‌کجار گوره هاته پیش چاوی، که هه‌تا نه‌هات، به‌خیرایی برووسکه
پچووک نه‌بووه، که نه‌و نه‌ما نه‌میش به‌ت‌ه‌واوی له هوشی خوئی چوو. تهنیا
شتی که به می‌شکیا تیپه‌ری، شیوهی کالی و تاقه داخی که له دلای دهرنه‌چوو
تاسه‌ی پیگه‌یشتنه‌وهی بوو.

جوامير له بيرکردنه و هدا گهيشته ئيره موچرکه يه کي ئاوداماني وای پيا هات که بهيه کجاری زنجيره ی بيره و هری ليک تراناند، ئيتر مات و خه مبار چاوی برييه پيگاکه و تا گهيشته شاری (چ...) نه له ديمه نی به لادا تيپه رپوی رپوبانا شتيکی تايبه تی سه رنجیانی خه ريك کرد، نه جه مسه ری بيره و هریشی بو دوزرايه وه که وه کو گولوله ی ئالوزاوی لی هاتبو!

له بهرده می دایه ری ئاسایشا دابه زین، بردیانه ژووری پاش سه عاتی راگرتنی ناخوشي پر بیزاری، په نچه مور و چهند وینه به کیان وه رگرت، ناو نیشان و کار و ناوی چهند ناسیاو و خزمیکی نزیکیان لی پرسى و نووسی و دهسته به ریان کرد که نابی به هیچ جوړی شوینی دانیشتنی خو ی بگوړی به بی ئه وه ی پیشه کی ئاگاداری ئه وان بکا. ئه وسا به ره لالیان کرد.

که پیی خسته ئه و دیوی دایه ره که، باوله تهنه که کونه بچکوله که ی دهستی دانا له سه ر ئه رزه که، چاویکی گپرا به ده ور و پشتی خو یا. یه که م جار دوا ی ده سال خو ی دییه وه به تهنیا به سه ربه سته ئه روا بی ئه وه ی که له پچه ی له ده ستای و یاساولی به سونگییه وه له پشتییه وه بی! پر به سییه کانی هه وای پاکى هه لمژی. زه رده خه نه یه کی تهنک، بو چاوترووکانی، چاره ی ترش و تالی پروناک کرده وه. ئیتر په روش و بی ئارامی گهيشته هیوای کوړی و کالیی ژنی هه موو شتيکی که بیان له گیان و میشکیا شارده وه. به بی ئه وه ی تهنانه ت ئه و گوړینه زوره ی له شه قامه که و خانوو و دوکانه کانی ئه ملا و ئه ولاشیا رووی داوه ئه وه نده ی توژی سه رنجی راکیشن یا گو ی بداته دیمه نی که ژه په نگا وره ننگه که ی

بهرامبهری، که جاران دلگیرترین دیمهن بوو له لای، کهوا ئاوابوونی خوړ
 تارایهکی ئهرخهوانیی جوانیشی بهسهر را ږاکیشابوو سهری داخست و
 چاوی بریبه چهقی ږیگا که بهی ئهوهی هیچ شتیکی تایبهتی تیا بهدی
 بکا. به گوژم و گږیکهوه که هیچ له لهشی لاوازی چاوهږوان نهئکرا خوړی
 ئهکوتا بهرهو مال! بیرى لهو سهرسامی و خوښی و گهشکویه ئهکردهوه
 کهوا بهمالاکردنی له ناکاوی ئهیخاته دلی ژن و کورپهکویهوه. بهلام نهه
 بیگومان هیوا نایناسی لیی دور ئهکهوئتهوه، بهخیسهوه ئهږوانیته ئهه
 بوړه زهلامه ی وا خهریکه خوړی ماچ ئهکا و دهستی ئهکاته ملی دایکی!
 بههر چاوی میشکیا تی ئهپهړی که کالی بهدهنگیکی کپی بهفرمیسک
 ئاودراوهوه بانگی ئهکا... «وهره هیوا گیان ئهوه بابیه! دهی دهستی بکهره
 ملی بابیه، ماچیکى بهری دهی!» ئهوه به دودلی و نیوه پهزاوه و ئههیش
 بهجوښ و پهروښیکى زورهوه لیك نزیك ئهبنهوه. هیوا دهسته
 خهپهتولهکانی ئههاوئته سهرشانی. ئههیش دهم ئهنی بهلاملیهوه، له پیش
 ئهوهدا بکهوئته هلمزینی، تیر تیر بوونی پیوه ئهکات! نهه خو هیوا
 منالوچکه نییه، تهمنی ده ساله، له ههموو شتی تی ئهگا. بیگومان
 دایکیشی ئهوهنده باسی ئهمی بو کردوه ههر که چاوی پیی کهوت
 پهلاماری دهستی ئهه ماچی ئهکا. بهلام ئهه ئهوهنده گوږاوه لهوانیه
 کالیی بهسهزمان خوښی نهیناسیتهوه نهخوازه لا منالیکی وهکو هیوا!
 لیږهده گهیشته سهر ئهه کولانهی که ئهبوو پیچ بکاتهوه بو مالی خوین
 لهپر رهق راوهستا و له جیی خوړی وشک بوو. مالی چی و حالی چی؟ مال
 له کوئی ماوه؟ هاتهوه بیرى کهوا زور لهمیژه لاهى ناموزای بوى نووسیوه،
 ژن و کورپهکهی بردوته مالی خوین، ژیرخانیکى داوونى و خانوکهى
 خوښی بو داوون به کری. له کریکهى مانگی دوو دینارى بو ئهه ئهناړد
 ئهوی کهشى له خوینانا سهرف ئهکرد.

ههر وهکو ئهه بیرکردنهوه ناکاوه له خهیالی دابی و لووتی شکاندى

هيز و گور له له شيا نه ما. گه پايه وه دواوه قاچي به كيش نه كرد. كه واته بهيه كگه يشته وه كه يان هيچ نه و تام و خوشييه ناييت كه به دريژايي شهش مانگي دوايي زيندانيه كه ي نه م خوي بو تاماده نه كات و خه يالي پيوه لي نه دا. له بهر چاوي لاه و ژن و مناله كاني له كوي پووي دي نه و شتانه بكا و نه و قسانه يان پي بلي كه له دليا گينگله نه دن؟ هيچ..

– شتيكي ئاشكرايه كه ته نانهت ناتواني ماچيكي كاليش بكا! ده ي قه ي چيكا! خو دنيا هر نه و چند ده قيقه يه نييه كه تيايا بو يه كه مجار، دواي ده سال، چاويان بهيه كه نه كه ويته وه. ژيانكي دوور و دريژيان له پيشه، هر نه ونده ي هيه كه خوا له چورتم و تاويري روتگار بيانپاريژي، به لام زور سهيره... چون بيري چوو بو وه، كه له و ماله دا نه ماون. به دريژايي چند سال لاه له نامه كانيا باسي نه وه نه كا كه هيو و دايكي له مالي نه وانن پي كه وه نه ژين. راست ملي ريگاي گرت و تا گه يشته به رمالي لاه پاش نه ختي سيو دوو به ده ستيكي له رزوك له ده رگا كه ي دا. دواي ئيستكي باش كورپكي ههشت نو ساله ده رگاي لي كر ده وه. كه چاوي پتي كه وت دلي داخوريا، تو بلي نه مه هيو بي! به راستي زور ري تي نه چي نه وي.

گه لي شيوه ي له و وينه يه ي هيو نه چي كه به منالي گيراوه. نه و وينه نازداره ي، دواي گه لي تكا و پارانه وه لاه ي ناموزاي به دزي ده سه لاتداراني زيندانه وه گه يان دبوويه نه م، نه و وينه يه ي به دريژايي چند سال هر كه شه ي لي نه هات له توي ليفه كه ي ده ري نه هينا و تا خه و به لادا نه بير ده وه پي رانه بووارد و به و تيشكه گه شه هيمنه پاكره ي له چاوه ره شه پي كه نينا وييه كاني هه لئه قولاً تاريكي زينداني روشن نه كر ده وه، وه هيشتا دنيا تاريك و ليل بو كه له خه و رانه پيري و ديسانه وه له توي ليفه كه ي به باشي نه يشار ده وه، بو نه وه ي وه ك وينه كه ي كالي وه رديانه جانه وه ره دلره قه كاني زيندانه كه، له پشكنينيكي ناكاو نه يدوزنه وه و به بهر چاوي خويه وه وه ك درنده پارچه پارچه نه كه ن.

واى چ رېكەوتېكى خوش ئېبى ھيوا گيان يەكەم چارهى ناسياوبى كه
له شارى (چ... چاوى پېى بكهوى).

منالەكه له بېدەنگى و سەرنجدان و واق و پرمانى (كابرا) به ئەندازەيەك
پەشوكا خەريك بوو دەرگاكه داخاتەوه جوامپريش لەبەر خۆيەوه ئەيوت:
ھيوا! ھيوا! منالەكه زياتر شلەژا و ھەتا ئەھات دەموچاوى زياتر نيشانەى
ترسى لى ئەنېشت بەتايبەتى كه دى كابراى لەدەرگادەر دەستى گرتووہ به
تاي دەرگاكهوه نايەلى پېوهى بداتەوه... بەدەنگىكى پر ترسى نزيكتر له
ھاوارەوه وتى:

– بو قسه ناكەيت مامە بلى چيت ئەوى!

ئەم پرسىياره جوامپرى له چنگ شپرزەيى و بىرکردنەوه رزگار كرد
بەئەسپايى بەبى ئەوهى چاو له كورەكهى بترووكنى پرسى:

– كاكە لاوه له مألە؟

– منالەكه بەگورجى وتى:

– با بچم بزنام.

توند بەھەموو ھىزى خوى دەرگاكهى پېوہدا و جوامپرى بەھەپەساوى
و شەرمەزارى له دەرى ھېشتەوه و خوشى بەراکردن گەرايەوه مالى.

جوامپر دواى ئەوهى گرمەى دەرگا پېوہدانى منالەكهى له گويچكه
رەوييەوه، پىشتى كرده دەرگاكه و مات و بېدەنگ راوہستا. ھەزى له دەرگاي
داخراو نەئەكرد تەنانەت ئەگەر ئەم له ديوى دەرەوہشى بى. وا ديار بوو دە
سالى بەنديخانە، دە سال ژيانى ناو زىندانى دەرگا خر داخراو كاريكى
خراپى كردبووہ سەر مېشكى. چەند دەقيقەيەك وەھا بەلاى جوامپرەوه له
چەند سەعاتىك درەنگتر تى پەرى، ترپەى رەوتىكى نەختى گرانى لى نزيك
بووہوه دەرگا كرايەوه. لاوهى ئاموزاي، وەكو دە سال لەمەوبەر چۆنى
بەجى ھېشتبوو ھەروا سوور و سپى و خرپنە و روو گەش. له بوشايى

دهرگاکه دا وهستا، تهنيا گۆرانيك كه جوامير له سهر و چاوييا بهديي كرد
چهند موويهكي سپي هه لگه پراو بوون، به لاجانگيه وه، كه وا له ناو مووه
خورمايييه كاني كه دا سهره تا تكييه كي شهرمانه يان نه كرد! لاوه پروويه كي
كه مي گرزي تي كرد و به دهنگيكي گرپه وه، ليبي پرسى:

– ها برا چيت نه وي؟ نه مري، خزمه تي؟

جوامير سهرى سورما، به زهرده خه نه يه كي كاله وه كه ههر بو نه وه ي بوو
تهريقي خوي بشاريته وه، وتى:

– كاكه لاوه! چون؟ نامناسيته وه، من جواميرم. قسه كه ي ته واو
نه كرد بوو كه چاره ي لاوه به ته وژمي شه پوليكي شادمانى گه شايه وه، به
دهنگيكي پر تاسه و ئاره زووي به خووشي و گريان ئاودراو وتى:

– وه ي جوامير گيان! ليم ببووره به راستى نه مناسيته وه، دهستيان كرده
ملى يه ك و نه ملا و نه ولاي يه كتريان ماچ كرد. لاوه دهستي گرت و برديه
ژوورى ميوان. به دم گله ييبه وه پيي وت:

– ئاخو كاكى خوم. نه نه بوو له هاتنه وه ت ئاگادارمان بكه ي . بو وا له
ناكاو نه كه ي به مالا، نه مه ئيشه؟

جوامير وتى:

– خو ت نه زانى كه مانگى جاريك له بهنديخانه ماوه يان نه داين نامه
بنيرين بو كه سوكارمان. منيش له نووسراوى سهرى مانگا بووم
نووسيبوو يت كه وا له م مانگه دا رزگارم نه بي، نيتير به ته واو يش نه مئه زانى
بو كوئ و كه ي نه منيرن تا ئاگادارتان بكه م. باش بوو خواوراستان
كرديان، له مه دا به ختم هه ستا بو وه هه ر له خويانه وه بي تكا و بي پاكانه
ناردiane وه ئيره، له پاشان له وانه بوو بشمزان ياه ئاگادارم نه كردنايه، بو
نه وه ي تووشى نه زيتي به پيره وه هاتنتان نه كه م. لاوه قسه كه ي له دم
قوسته وه و به زهرده خه نه يه كي تاله وه وتى:

- نه بابه، به پیره وه هاتنی چی؟ وا دیاره تۆ ئاگات له دنیا نییه بوچی له ترسی ژهندرمه کەس ئه وپیری دهرکه وی. پهنگه له ده کەس یهکی لهوانه ی تهتاسین له شارا نه مابن، یان گیراون و براون بو زیندانه کان، یان هه لاتوون و چوونه شاخ. له سه ر ئه مری فه رمانداری گشتی نابی له سی کەس زیاتر پیکه وه بگه پین، شه وانیش له سه عات هه شتی ئیواره وه تا شه شی به یانی چوونه دهره وه قه ده غه یه. له گه ل ئه وه شا ئه م هه موو فه رمانه ناره وایانه کاری نه کردۆته سه ر چالاکی له شکری ئازادکردنی نیشیمانی که (ل. ا. ن) ی پی ئه لین، که م شه وه یه نه دات به سه ر شارا، رۆژیش نییه له کۆلان و کووچه کانا چه ند ته قه مه نی و نارنجوکی نه هاوین و زیانیکی زۆری گیانی و مالی له دوژمن نه دن. لاه ئه م قسانه ی وه که یه کیکی بو سکا لاکردن زۆر تینوو، هه لپشت بو جوامیر، به لام ئه م بیزارانه وتی:

- تۆ جاری واز له م قسانه بینه. ئه وه نده م له م جوړه قسه یه بیستوه گوچکه م پرپوهه! کوا هیوا و دایکیم بو بانگ که ئه وه چیه ئه لپی میوانی ژنتان هه یه وا منت هینایه ئیره؟

لاوه وه که له ناکاو زۆر دلره قانه برینیکی کولینرا بیه وه په نگی هه لبزپکا و گرزی و مۆنییه کی ئازارای شالاویان بو چاره ی هینا، به لام که سه ری هه لبرپی دی چاوی جوامیر چ پارانه وه و تاسه و ئاره زویه کی لی هه لئه قولی. هه رچی هیز و گوپ هه بوو له گیانیا دایه خو، بو ئه وه ی به شکو بتوانی ترووسکه یه کی رۆشنایی و خو شی بخاته وه رپوی خو، به لام هه ر زوو تی گه یشت که ته قه لاکه ی بی سووده بو یه زیره کانه گورج دهستی گرت به چمکی قسه که ی دواپی جوامیره وه، راست بووه و پشتی تی کرد و به دهنگیکی گری له رزوک پیی وت:

- مالیکی دراوسیمان میوانه با بچم به شکو دهستیکیان پیوه بنیم.

لاوه که لای جوامیر هاته دهری ئیستیکی باشی بۆ کرد له دالانهکهدا تا نهختی رهنگ و پرووی هاتهوه سهر خوئی ئەوسا چوووه ژووری دانیشتنی منالهکانی. خهبری هاتنهوهی جوامیری دانی و پیی وتن که چایهکیان بۆلی بنین و نانیش بۆ ههر دووکیان هه لگرن، هه مامه کهش گهرم کهن بۆ جوامیر. نهختی چاویشی به ژوورهکه و سهر و چاوی منالهکانیا گپرا، میشکی ئەوهنده خهريك بوو هیچیانى باش بهدی نه ئەکرد، نه یئەزانی چهند وا ئەمیئیتهوه ئەگەر ژنهکهی نه یوتایه:

– کهواته با بچم به خهیر هاتنیکی بکهم و بانگی کهمه ئیره، بۆچی له دیوه خان بی. ههر ئەبوو له رپوه بهتینایه ئیره خو ئەو بیگانه نییه، کیمان ههیه شهرمی لی بکا؟

لاوه وهکو له خه و راست کرابیتهوه به ژنهکهی وت:

– نه مهچۆ. تۆ مهچۆ. وهره جارێ قسهیهکت پئی بلیم ئەوسا خوّم ئەچم ئەیهینمه ئەمدیو. ژنهکهی برده لایهکهوه چهند قسهیهکی به گوچکهیا چرپاند و گهراپهوه بهرهو ژووری میوان.

که جوامیر بهتەنیا له ژوورهکهدا مایهوه، له گهڵ ئەو هه موو پهرووش و بیره وهرییه وروژاوه شیا نهیتوانی سهرنجی خوئی لایدا له گیرسانهوه به ناومالی جوان و رپک و گرانی دهو روپشتیهوه له دلی خوئا وتی بیگومان ئیسته لاهه حالی زور باشه، ئەم ناو ماله بهنرخ و چاکه به خوړایی نییه، منیش تووشی ئەم گاشهیه نه بوومايه ئیستا مال و حالیکى باشم ئەبوو، به لام دیاره وهکو لاهه نه ئەبووم ئەو زیرهک بوو ههر زوو خوئی له بهند و باوی مامۆستایهتی رزگار کرد. ئاخۆ ئیستا خهریکی چی بی. هه ژدیهاپهکه بۆ خوئی له هوویه موویه ئەکاتهوه! منیش نهگیرامایه و له کاتی خویشیا پيش بخرامایه ئیسته مانگانیهکی باشم ئەبوو. وای سهیره خو من وام زانیوه دیمهوه سهر سهروهت و سامانی بام تا ئیسته هیچ

بیریکم لهوه نهکردۆتهوه به چی ئەژیم! خو فەرمانبەری ئەوه هیچ،
بشمەوی بە پوولیک رام ناگرهوه. پەرۆشی چاو پیکه وتنهوهی هیوا و کالی
هه موو شتیکی له بیربردوومهوه، بهم خهیاڵه دیسانهوه هاتهوه سه ر باسی
هیوا و کالی و دیسان هه موو شتیکی که ی له بیر چۆوه و ئارامی له بهر
برایه وه!

که لاوه هاته وه ژووری میوان دیی جوامیر دهستی له پشته وه تیک
ئالاندووه و وهک رابکات به ناو ژووره که دا دیت و ده چی.

لای جوامیر وابوو که لاوه چوه یا دهست به میوانه کانیانه وه بنی و ئەم
به ریته ئەو دیو، یان کوپ و ژنه که ی بو بهینی بو ئەم دیو. که دیی به ته نیا
گه رایه وه و بیده نگ له شوینی خو ی دانیشه وه، وه خته بوو لیک بیته وه.
پرووی کرده لاوه و به دهنگی که بهرز که خو شی ناساز و بی جی هاته گو یی،
شیرانی:

– کوا ئەوه تو بو چی چوو یته ئەو دیو؟ ئەی مناله کانت بو نه هینا، من
خۆم پی ناگی ری تا میوانه کانتان ئەپۆن.

لاوهش زۆر له سه رخۆ به لام به رهنگی که زهرد هه لگه راو و دهنگی که گری
لهرزۆک وتی:

– جار ی تو دانیشه کاکی خۆم، پشوو یه که بده، نان ئەخوین و خۆت بشۆ
و بنوو ئینجا،

جوامیر به تووره یی سه ری قسه که ی له ده م سه ند و وتی:

– پشووی چی و نان خواردنی چی و نووستنی چی؟ من بو ئەم شتانه
نه هاتومه ئیره، من هیوام ئەوی، هیوای کوپم، ئەمه وی ببینم. ئەمه وی
بیگر مه باوهش... تیرتیر ماچی که م. له پر دهنگی کپ بوو، گریان گه رووی
گرت، وه کو بپار یته وه وتی:

– گیانه که م کا که لاوه! مه یکه به گالته دلم ئەوهنده ی تاله دهزو یه کی

قرچۆكى پېۋە ماۋە بەرگەى ئەم چەشەنە گالتانە ناگرم وا دياره دنيا
وئرانيش بىى تو ھەر لەسەر گالتە وگەپى خۆتى! كوان منالەكانم،
بانگيان كە، لە خەو، لە خواردن، لە ھەموو شتىكى كەى دنيا زياتر تاسەى
ئەوان، بىرى ئەوان حەز بەدیتنى ئەوان ئەكەم. لاۋە ھەرچەندە ئەم ھىرشە
ناكاۋەى جوامىر دلى گوشى بەلام خۆى گرت و لەسەر خۆ پىى وت:

– گيانەكەم وا دياره باش لە قسەكەم نەگەيشتى، يان راستىيەكەى من
باشم تى نەگەياندى، مەسەلەى گالتەوگەپ نىيە ھىوا و دايكى ئىستە لىرە
نين بۆيە نەمھىنانە لات.

– ئەى لە كوین؟ چوون بو مالى كى؟ بنىرە بەدوويانا.

– لە مانگى زياترە چوونەتە دىى گولان بو مالى پوورت.

جوامىر قىزانی وتى:

– ئەى ئىستە چار چىيە؟ كەواتە نايانينم؟

– چار ھەر ئەوھىە ئىستە وھكو پىم وتى وا بكەيت، نانى بخوین و بچى
خۆت بشۆیت و بنوويت و بەيانيش يەكى ئەنیرم بە دوويانا.

– ئەبوو پىيان بللى كە ئەوھندە بەنگ نەبن بە تايبەتى كە ئەترانى من
ئەم مانگە زىندانىيەكەم ئەبرپتەو!

ھەرچى چۆنى بى ئىستە چار نىيە ئەبى راۋەستم تا بەيانى. بەلام
بەيانى من خۆم ئەچم بەدوويانا.

لاۋە وھكو شتى ماتەمىنيەك دای گرت، دواى ئىستىكى باش وتى:

– من ھىچ بەباشى نازانم كە تو خۆت بچى بەدوويانا، دنياكەى
ئاخۆران و بخۆرانە، توش ھەمووى يەك دوو پۆژە لە بەندىخانە پزگارت
بوو. خوا نەكرده تووشى چورتمى بىى لەوانەيە ئەمجارە بەسەرھوہ تيا
بچىت!

جوامىر تۆزى بىدەنگ بو ئىنجا سەرىكى راۋەشان وتى:

– راست ئەكەى خۆ من ناشىي بەبى ئاگادار كىردنى دايەرهى ئاسايش له شويىنى خۆم بچووليم، جا خوا ئەزانى ئەوان ئيزنم ئەدن يان نه! باشه خىرى پيوه بى، تۆ يەككىك بنيره، بهلام بهزوويى، بزانه ناكىت هەر له ئىستهوه بكهوئته مشور خواردى. بهشكو شهوهكەى بكهوئته پى.

– ئەى گيانەكەم پيم نەوتى به شهو چوونه دەرەوه قەدەغەيه! گازينو و چاىخانه نيهه و كەسم پى نادۆزىتەوه. جگه لهوهى بهيانيش بهر له سەعات شەش كەس ناتوانى له مال بئته دەرئ.

– راست ئەكەى كاكە لاوه قسەى تۆيه، ليم ببورە بهراستى تاسه و بىرى هيووا وا سەرى لى تىك داوم ئاگام له هيج شتى نەماوه. بهلام گيانەكەمى بهيانى زوو يەككىكى باشيان بنيره بهدودا. بابە چەند پارەى ويست تۆ دوو ئەوهندەى بدەرئ من ئەتەمهوه هەر ئەو پياوهتیهمان لهگەل بكا زوو بچى و زوو بيانەينتەوه پىيان بللى له رىگا هيج بهنگ نەبن.

– پارەى چى كاكە؟ شەرم ناكەى ناوى پارە ئەبهيت! جارئ ئەم ئيشه هەمووى يەكدوو دىنارى تى ئەچى كە هيج كەمالىكى نيهه، جگه لهوه ئيمەمانان ئەگەر هەزار دىنارتان بۆ سەرف بكهين له چاكەتان دەرناچين، ئيوه له رىگای نيشتمانا دەستان له ژيان هەلگرتوو، زىندانان ديوه، سەلههەى سەله له مال و منالى خوتان دوور خراونهتەوه. له خووشى و ئازادى بيبەش كراون. ئيوه سەرى ئيمەتان بهرز كردۆتەوه. جگه لهمه تۆ ئامۆزامى، بربەرمى من پارەم بۆ كئيه بۆ تۆ نەبى.

جوامير به تەريقييهوه وتى:

– باشه بابە تۆ خوت چۆنى ئەزانى بهباش وا بكه سوپاس!

لاوه به زەردەخەنەيهكى پر بەزەيبهوه وتى:

– كەواته با جارئ بچم بزەنم شيوهكەيان بۆ ئاماده كردووين؟ من زۆرم برسپيه بى گومان تۆش.

ئەوئەندە پىي نەچو لاه گەراپەو لاي جوامير، بە نەختى تەريقيەو
پيى وت:

- داخم ناچى شيوەكەمان رووى مەجلىسى نييە، ھەروا نەختى چىشتى
نيوەرپومان ماو، بويە پيم وتن ھيلكە و پونيكيشمان بو بکەن و لە
ژورەكەى خوڭشيان بومان دانين لەوى ئەيخوين. منالەكانيش لەوين،
حەز ئەكەن چاويان پيت بکەوى.

وشەى منالەكان جواميرى وەك كەو چوان بويە پاش بيەدەنگيەكى
زور ئينجا بيري كەوتەو كە ئەبى قسەيە بكا ئەوسا وتى:

- ھيلكە و روونى پى نەئەويست ئەوى ھەبوو بەس بوو. خوت ئەزانى من
لە خووما ئەوئەندە چلپس نەبووم، لە زيندانيشا ئەوئەندە ماشە سپى و پياز و
چىشتى شيلم و ماشينيان داوينى ھەموو خواردينكى كەم لە لا فرنى و
فالوزەيە.

كە چوون بو شيوكردن، دوو ئافرەت و چوار منال لە ژورەو بوون
ژنەكان كە وا دياربوو خوڭيان بو بەخيرھاتنى جوامير ئامادە كەردبوو،
بەرزەپى لە بەرى ھەستان، خيزانەكەى لاه بەدەنگيەكى دلير و دەمىكى
پاراوھو و ئافرەتەكەى كەشيان بەدەنگيەكى شەرماوى بەخيرھاتنى (كاكە
جوامير) يان كەرد. چوار منالەكەش، يەككيكيان شيرەخوڭرە بوو لە ناو
بيشكەدا پال خرابوو گروگالى ئەكەرد لەگەل دوو كچى ھەشت نو سالان،
منالى چوارەميش ئەو كورەبوو، كە جوامير لە كاتى دەرگا كەردنەوئەدا بە
ھيوای كورپى تى گەيببوو. ئەويش بە دوودلى و تەريقيەو لە مامە جوامير
چوو پيشەو پرى كەرد بە دەستيا ماچى كەرد و خيرا گەراپەو لاي دايكى و
پوورى، كەوا بيەدەنگ دوور لەو ميژەى لاه و جوامير لەبەريا دانىشتن بو
نان خواردن، لە دەورى سەماوەرە زەردەكەيان دانىشتبون. يەككيكيان
فووى لە سەماوەرەكە ئەكەرد و ئەويكەشيان پيالەى لە سەر سيني ريز ئەكەرد.

لاوه يهکه يهکه ناوی منالکانی خوئی به جوامیر وت. ئینجا به گالتوه
پی وت:

– خو پیویست ناکا نازداری خیزانیشم به هیئی ژن خوشکمت پی
بناسینم!

جوامیر که ناوی به هیئی بیست وه کو شتی تاس بر دییه وه، چون ئه ژنه
کوتو کویره ره قهله پیست به ئیسکه وه نوساوه ئه وه به هیئی شوخ و شهنکه
رومته پهری گولیه که پاش ده سال شووکردنیش له جوانهکانی شار
ئه ژمیردرا!

جوامیر خوئی پی نهگیرا به ئه سپایی له لاهوی پرسی:

– ئه ری به راست ئه وه به هیئی بوچی وای لی هاتوه؟

لاوه به سهربادانیکه وه وتی:

– ئه گهر بیعار نه بوایه ئه وه شی نه ئه ما! جاری با نانه که مان بخوین
ئه وسا باسه که ت بو ئه گپرمه وه. نامه وی له ئیسته وه دلّت بگرم. که چوویته
ژوره که هی خوت له وی به سهر پیوه باسی (به هیئی) شت بو ئه گپرمه وه
چونکه وا دیاره ماندوویت خهوت دی، جگه له وه ش ئه لئی پیش نوستن
خوم ئه شوم.

دوای نان خواردنی کهوا لاوه بهزوریش جوامیری تیا بۆ نههینرایه قسه، ههستان. لاوه جوامیری برد ژورهکهی پیشان بده، بهسه ریپوه باسی بههیشی بۆ کرد که چون نهبیستی له خونیشاندانیکی نیشتمانیدا کوربه تاقانهکهی کوژراوه، باوکه پیرهکهشی ناگری جگهر ههلی نهگری نهچی بۆ سهرا لاشهی کورپی بدوزیتتهوه. که نهگاته بهر دهركی سهرا نهبینی خهلكیکی زوری وهکو نهو چوون بۆ دوزینهوه و وهرگرتنهوهی لاشهی کهسوکاریان. ههموو له بهردهمی دهركای داخراوی سهراکهدا وهستاون. نهوهندهی پی ناچی دهركایان بۆ نهخهنه سهر پشت که دوا کهسیان لی نهچیته ژووری خر دهركایان له سهر دانهخهه و ههر نهو شهوه یهکی سهر و سی سال حوکمیان نهدهن. بهرهبهیان (پیش نهوهی شار له خه وههستی بیدهنگ و سنگ رهوانههی زیندانی (ن...یان نهکهن. محه ئاوهلزاوام پیر نهبی بهرگهی نهرك و نازاری بهندیخانه ناگری، سالیکی بهندیتهیهکهی ناباته سهر نهمری خوا بهچی نههینی. خوشت نهزانی نهوی رۆژ پهیدای نهکردایه نهیبوو شهو بیخوا جا بههیه نهم کارهسات و کویرهوهریبهی به سهر هاتبی سهیر نییه ئیسقانیشی مابی؟ کاکه جوامیر! مهپرسه نهم خهلكه له چ حالیکا نهژین کهس خاوهنی سهربهستی و ژیان و نامووسی خوئی نییه بهدرۆی مهزانه نهگهر بلیم ئیوهی بهندیخانه نازادتر و دلنیاتربوون له ئیمههی بهناو بهرهللا! باویشك نهدهی، خهوت دی بچۆ خۆت بشۆ و بنوو. پیشهکی پیروژت بی. شهوت باش و خهوت خوش.

جوامیر وتی:

– پیکمانهوه...

لاوه چهند ههنگاوێك دوور کهوتهوه و له پر گهراپهوه وتی:

- ئەو چىيە خۆمىن ئەلپى سەرخۆشم! ھەمامەكەشم پىشان نەدايت. ئەوئەتە لە تەنىشت ئەو ژىرخانەى بەرامبەرتەو چىراى رېگاگەشت بۆ دائەگرسىنم كە لىت تىك نەچى. رەنگە لەبەر گەرما خەويشت لى نەكەوى سەد ئەوئەندە ماندووبى! دەى درىژەم داىە تۆش باويشك ئەدەى. بۆنايەى خۆشتنەكەت بخەيتە سبەينى؟

جوامىر وتى:

- بەقورىان لىم گەرى ساردم مەكەرەو خۆم لە خۆما لە خۆشتن بىزارم ئىستە خۆم نەشۆم تا دوو ھەفتەى تر ھەر ناىتەو بىرم، ئىستە لە ھەموو كاتى باشتەر، بەيانى كە ھەستام وەك دۆزىبىتمەو وەھايە. (بەدەنگىكى پىر سۆز و نەختى بەرز بانگى كرد) گيانەكەمى لاو سبەينى مەسەلەكەى ھىوات بىرنەچى!

لاوئەش بە ماتىيەكەو وتى:

- ئىنشاللا!

جوامىر كە دەرگاي ھەمامى كىردەو سەرى سورما ئەوئەتەى ھەبوو نەك لە ھەمامى وادا خۆى نەشتبوو ھەر چاويشى پى نەكەوتبوو. بانىو سىپىيەكەى ھەر ئەبرىسكايەو وەكو بىستبووى خوا پىداوكان ئەو ھەوزە پىر ئەكەن لە ئاو و بۆنى خۆش ئىنجا خۆيانى پى ئەشۆن. ھات بەبىريا خۆى لەو بانىويەدا بشوا. دەستى برد (شىرە) يەكى كىردەو لىشاويك ئاوى سارد بەسەر و گويلاكي ھاتە خوارەو داي چلەكاند ئىنجا بەرە بەرە و بەورىايىتر ھەر چۆنى بوو شىرەى ئاوى سارد و گەرمى بانىو كەى دۆزىيەو و بەرى دانەو كە پىر بى. خۆى پروت كىردەو، دواى نەختى چاو گىپان بەخاولىي رەنگاوپرەنگى بەچاكلەدا ھەلواسراو شووشەى بۆنى خۆش و ھەموو جۆر سابوونى خۆشتندا، قاچى خستە ناو بانىو كە پى ھەلخلىسكا بەگازى پشتا كەوتە ناوى! ھەندى ئازارى ئەژنۆ و ئانىشكى

گه‌یشت. دواى نه‌ختى له ئاوه شله‌تینه‌که‌دا خووى پال خست. که‌ه‌سایه‌وه له کانگای دلپه‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و له دللى خويا وتى: خوژگه هیوا و دایکی لیره‌ نه‌بوون بیگومان هه‌موو ئازارى به‌ندیخانه‌م به‌ماچیکیان له بیر نه‌چوو. ده‌ی زور زوری پویشتوو که‌م که‌مى ماوه. خوا موقه‌ده‌ر نه‌دا دوو پوژى تر لی‌ره‌ن. سابوون و لیفکه‌ی گرت به‌ ده‌سته‌وه و که‌وته خوشتن . خویشی هه‌مامه‌ له کاشی په‌نگاوپه‌نگ دروستکراوه‌که و نه‌و ختووکه‌یه‌ی ئاوه شله‌تینه‌که‌ی بانپوکه‌ هی له‌شى ئه‌دا، خوشتنیکی که‌ی هی‌نایه‌وه بی‌ری. ده‌ سال له‌مه‌وبه‌ر که‌ نه‌گیرین هه‌تا سی مانگ ماوه‌ی خوشتنیان نه‌دن. نه‌وانیش نه‌که‌ونه شکایه‌ت و شکایه‌تکاری و مانگرتن تا میری ناچار نه‌بى هه‌ر پانزه‌ پوژ جارێک ماوه‌ی خوشتنیان به‌دا.

له‌به‌رئه‌وه‌ی جوامیر له‌به‌رده‌می خویشاندانه‌که‌دا بریندار کرابوو به‌یه‌کی له‌ سه‌رکرده‌ گه‌وره‌کان دانرابوو بو‌یه له‌ زیندانیکى یه‌ک که‌سییا گیرابوو. جاها‌ته‌وه‌ بی‌ری چوون نیوه‌پو‌یه‌ک یه‌کی له‌ وه‌ردیانه‌کان ده‌رگا‌که‌ی لی کرده‌وه و پپی وت که‌ هه‌ستى خووى کۆکاته‌وه بو خوشتن نه‌میش نه‌ جلی پاک، نه‌هیچ شتیکی هه‌بوو له‌ خا‌ولییه‌کی چلکن به‌ولاوه که‌ جپی هه‌موو شتیکی پی گرتبوو. که‌ له‌ زیندانه‌ تاریکه‌که‌ی ها‌ته‌ ده‌ری تا ماوه‌یه‌کی باش چاوی هه‌لنه‌هه‌ات له‌به‌ر تیشکی گه‌شى خوژ بو‌یه هه‌روا کو‌یرانه‌ دووی ده‌نگی پپی یاسا‌وله‌که‌ی پپشه‌وه‌ی که‌وتبوو که‌ نه‌وه‌نده‌ی پی نه‌چوو ده‌رگایه‌کی به‌توندی کرده‌وه و پاوه‌ستا تا نه‌م گه‌یشته‌ لای ده‌رگا‌که‌. نه‌وسا پالیکی پیوه‌نا به‌لام به‌ختی هه‌بوو له‌ باتی نه‌وه‌ خووى بکه‌وی به‌ر زه‌لامیکی تر که‌وت که‌ له‌ ژوو‌ره‌که‌دا وه‌ستا‌بوو دای به‌ دیواره‌ چینکۆکه‌دا. یاسا‌وله‌که‌ پپی وتن خو‌تان رووت بکه‌نه‌وه، وا ها‌ورپه‌که‌ی که‌شتان ها‌ت. وای وت و پالی نا به‌زه‌لامیکی که‌وه. ئینجا پپی وتن: ژوو‌ره‌که‌ی لاتانه‌وه‌ هه‌مامه‌ هه‌رسیکتان پیکه‌وه نه‌چنه‌ ژوو‌ری. نه‌بى به‌ پینج ده‌قیقه‌ له‌ خوشتن ببه‌وه چونکه‌ به‌ندییه‌کان زورن و هه‌مووشی هه‌رسی هه‌مام هه‌یه.

دەرگاکی لهسەر داخستن و وتی پاش پینچ دهقیقه لی نهبوینهوه
بهپوتی ئەتانهینمه دهرهوه، نهلین حکومهت زالمه و وهردیان کافر! ئوبالی
خوتان بهئستوی خوتان!

بهندیهکانی تر که وا دیاربوو له بهر نهشارهزایی، جلی چلکنیان له گه ل
خویان هینابوو بیشون، بهنائومیدی جلهکانیان دانا و هر سیکیان
خویان کرد بهژووری هممهکه که بریتی بوو له چوار دیواریکی
چینکو، بنکهکهی چیمهنتورپژ کرابوو، تانکیهکی گهرهوی قیر پر کرابوو
له ئاو، لهو دیوهوه ئاگریان ئەدا. تهنهکهیهکی نهوتیش پر کرابوو له ئاوی
ساردی لیخن، بو هر سیکیشیان قوتوه په نیریکی بهتال دانرابوو که
ئاوی پی بکهن بهخویانا. له پهله په لیدا نهیانه زانی چی بکهن، یهکیکیان
نهختی له ئاوی تانکیهکهی کرد به دهستی توخیکی داپلۆخان، هیچ
شتی نهبوو له هممهکه که له سهری دانیشن چیمهنتوکه ش ئەوهنده
داخ بووبوو به پیشهوه خویان پی رانه ئهگیرا چون خو بشون و چی بکهن؟
بهناچاری نیوهی ئاوی ساردی تهنهکه نهوته که یان پشت که ئەویش
شلهتین بوو بوو. دوو سی قوتو ئاوی گهرمیان تی کرد و کهوتنه خوشتن.
له یه کاتا هر سیکیان دهستیان ئەبرد بو قوتوه که که ئاو بکهن به
خویانا. کردیان بهنۆره تا دووانیان کهفه که یان له سهریان کردهوه ئاوی
بن تهنهکه که ئەوهنده داخ ببوو جوامیر نهیویرا بیکا بهسهریا. ئەمانه له م
حاله دا بوون، هیشتان دهستیان له لهشیان نه داوبوو کهوا بونی چلک و
ئارهقیان پیایوی گیز ئەکرد، له پر کابرای یاساول بهخوی و
قامچییه که یهوه کردی بهژوورا و شیرانی بهسهریانا: ئەوه چییه هیشتا لی
نهبوونهوه؟ یاللا دهی ههستن برۆنه دهری خوتان پۆشته بکهنهوه. که
روانی یهکیکیان (جوامیر) هیشتا سهر و چاوی هر سابووناوییه و
خهریکه بهدهست لی ئەکاتهوه. پری دایه تهنهکه ئاوه گهرمه که و بهجاری
کردی بهسهریا، جوامیر قیزه یهکی شیتانهی لیوههات له نازاری

داپلۆخانې سەرو گوڤلاک و شان و ملی، کابرای یاساؤل دایه قاقای پیکه نین. بهقه مچی و شەق و پالەپەستۆ هەرسیکیانې پېش خوئی دا بو ژووری سارد! پروانیان سی بهدبەختی تر خوئیان پرووت کردۆتهوه بهدلی خویش و پرووی گەشەوه چاوه پروانی خوشتن ئەکەن.

جوامیر بهمانگی ئەوسا سەر و گوڤلاک و شان و ملی پئیسیتان هینایهوه. دواي ئەم بهپهنگ کردنه تهگبیریان کرد که له مهولا بهههرسیکیان یهکیکیان بشۆن، بو ئەوهی بتوانن له پینچ دهقیقه کهدا شتی بکەن بهشتی. بهلام کاربه دهستانی زیندانه که هەر زوو بهمه ئەزانن بریار ئەدەن که له وهلا ئیتر هەر جارە سی که سی تازه بنۆرن بو خوشتن پیکه وه. له گەل ئەمه شا بهندییه کان گوئی نادهنه ئەم پیلانهی بهندیخانه و هەر له سەر رینگه ی خوئیان ئەرۆن ئەگەرچی هی وایان ئەبی که به سالی جارێک نۆرهی خوشتنی نایه ته سەر.

جوامیر له ناو ئاوی شلەتین و هه مامی کاشی رازاوهی مالی لاوه دا ئەو هه مامه ی زیندانی خوئیانی بیرکەوتەوه. هه ناسه یه کی هه لکیشا. به دواي خو و شک کردنه وه جله کۆنه کانی له بهر کردهوه هه ستا چوه ژووری نووستن ئەوهنده گفت بو هەر خوئی کرد به ژیر جیگا که وه ئیتر خهوی لی کهوت بی ئەوهی هه یچ ناگای له نهرم و شلیی پیکه که وهی بی.

هیشتا دنیا تاریک و پروون بوو جوامیر له خه و راپه ری. له پیکه وه نه هاته وه بیرى له کوئی نوستوه، چاویکی به دهور و پشتی خوئا گیرا و سه رنجیکی دایه تفاقى ژووره که ئینجا بیرى کهوته وه که له کوئییه.

که دیی هیشتا رۆژ زوه پیکه فه که ی کیشایه وه به سه ر ده م و چاویا. یه که م جار بوو له ماوه ی ده سالا که له ناو نوینی وا نهرم و شلا نوستبی. زۆری لا خویش بوو بنویتیته وه. به لام له پەر وه کو شتیکی میشکی وروژا گورج پیکه فه که ی له سه ر چاوی لا برد. ئەوه نزیکه ی ده ساله له م ساته دا له ناو

جيڳادا نه بووه، ئيستا کاتي ژماردنيانه پيڻچ پيڻچ وهکو مهڙ له ناو
 هه وشه کهدا مؤليان نه کردن له بهردهمی ژووری فرمانداری زيندانه کهدا،
 ههروهکو ئيستهش هاوريکنی مؤل کراون و به چيچکانه وه دانيشينراون.
 هه هی چه کافر بابيکن! جاری وا ههيه سهعاتيک زياتر نهو خه لکه بهو
 چه شنه نه هيلنه وه بهي نه وهی يه کي بويڙي بار بگوږي. واي به حالي نهو
 کلولهی پيی شل نه بي، دست نه خاته سهر نه رز يا دائه نيشي. وهرديانیکی
 چه ته ول به قه مچی دای نه گري، بگره کويت يه شي!

جوامير لهم چه شنه بير کردنه وه يه دا بوو که لاوه به نه سپايی دهرگای
 ژووره که هی قليشانده وه، که دبی جوامير به خه به ره هاته ژووره وه وتی:

– پوژباش کاکه جوامير نه وه هه ستاوی؟ ئيمه له ميژه هه ستاوين
 له خه وه، به لام نه مويست خه وت لي تيک دم وتم ماندووه با بنوي. که واته
 ههسته با بچين نان و چاکه مان بخوين.

جوامير دووی کهوت بو ژووری نان خواردن، به دم بهرچايی کردنه وه
 نه م قسانه يان کرد:

– منيش ده ميکه هه ستاوم، به لام شهوي باش نووستم تا به يانی
 جووله م نه کردووه.

لاوه وتی:

– که واته ناگات له ته قوه ووري ئيمشه و نه بووه! دهنگی ته قه کان نه وه نده
 نزيک بوو، دوور نييه هيڙی (ل. ا. ن) هاتينه شاره وه. ئينجا خوا نه زانی
 ئيمرو له شكري ميري چی به خه لک نه کا! بيگومان کوژراو و بريندار له
 ههردوولا و له بيلايه نيش ههيه. هه ر که ته قه برپيه وه له شكري ميري وهکو
 گورگی هار نه که ويته ناو شار. جاری لای هه ر گه په کيکه وه ته قه دهستی پي
 کردبي نه وه واي به حاليان هه رچی پياوی ناوداری تيا مابی که تا ئيستا
 نه گيرابی ياخوی به ميري نه فروشتبي، هه موويان نه گيرين، دهسته به سهر

ئەكرين و دوور ئەخرينەو لە ناوچەكە. خو ئەو كۆلۆه قەوانى فېشەكى لەبەر مالا بدۆزىتەو ئەوا بەسەر و مالهو تيا چوو. ئەو هېچ رەنگە هەر لە ئىستەو مال پشكنين دەستى پى كرى. لە مانگى پيشوودا كە گەرەكى (س)يان پشكنى، بو بەدبەختى لە مالى مارقە رەشى خەزورى ئەفراسياوى خالما لە كۆنە بىرىكا دەمانچەكە قەرەبيناي رزوى ژەنگاوى زەمانى تەقيانوس ئەدۆزنەو. بەبى پرسىار و قسە، نزارى كورپى كەوا تاقە پياوى مالى ئەبى، ئەگىرىت و حوكمى حەوت سال زىندانى ئەدرى بەسەردا. كە ئەوقاتەكەى بەئەندامانى عورفى ئەلى ئەم دەمانچە ژەنگاوىيە كۆنە بەكارى هېچ شتى نايە و هېچ زيانىكى پى ناكرى هەر بەناو دەمانچەكە! سەرەكەكەيان پى ئەلى:

راسته قسەى تۆيە، ئىمەش هەر لەبەر ئەو لە باتى هەلواسين بەحەوت سال زىندان وازمان لى هيناو، ئەگەر دەمانچە دارينەى منالانىستان لا بدۆزىنەو هەر حوكمتان ئەدەين چونكە نيشانەى حەز لە چەككردن و بەكارهينانئىتى كە ئەمەش گەرەترين مەترسىيە بەرامبەر بەمانەوى دەسلاتى حكوومەت! لەو رۆژەو ئەوقاتەكە نەيويراو بەچىتە بەردەمى عورفى بو هېچ موخاكەمەيەك. كورەكەش ونە و بى سەروشوين، كەس نازانى بردوويانە بو كوى! مالىان بەقورگرت ژەكەى لە برسانا بەكۆشى منالەو پەناى برده بەر مالى باوكى كە ئەبى لە دەمى خويان پاروويان بو بگىرنەو. دايكى ئەفراسياوىش چوو مالى خزمىكى لە لادى. زورى لەگەل خەرىك بووم كە بىتە مالى ئىمە نەهات. ئەيوت چاوم بەرابى نايە ئىتر لەم شارەدا دانىشم ئىنجا رەنگە توش بزانى كە ئەفراسياو چۆن بىر و باوهرىكى كۆنە پەرستانەى هەيە نەك ئىستا كە لە چل تىپەپيو، لە تافى هەرزەكارىشيا كە هەموومان كەم و زور تىكەلى بزوتنەوى نيشتمانى ئەوسايە بووبووين ئەو گالتەى پى ئەكردين. بەياننامە بلاوكرنەو و كۆبوونەو و قسە لە وەزعى نيشتمانى كردنمانى بە شتىكى بى كەك و

زياندار ئەزانى! سىياسەتى بە كارى گەورە پياوان دائەنا، واتە ئەوانەى دەلال و جامبازى ئىمپىريالزمىن لە داگىركردنى ولاتەكەمانا! ئەوساش و ئىستاش لاي وايە بەگژاچوونى هيزى پرچەكى خاوەن تۆپ و تەنگ و فرۆكەى ئىمپىرياليزم لەخۆ بەكوشندان بەولاولە ناويكى كەى نىيە.

جوامير كە لە پيشەو بەدل و لە پاشا بە بيزارى گووى لە قسەكانى لاوہ ئەگرت هەلى دايە وتى:

– گيانەكەمى تۆ جارى واز لەم باسانە بىنە، وەختى زۆرمان هەيە ئەم قسانەى تيا بكەين بچۆ مشوورىكى هيو و دايكىم بو بخۆ هەستە زو، لەرپى خوادا يەككى شارهزا و باش بدۆزەرەوە بينيرە بەدوويانا.

– داخم ناچى ئيمرو ناتوانين هيج بكەين.

جوامير بەگرژيبەكەوە وتى:

– چۆن؟ چۆن ناتوانين هيج بكەين؟ تۆ خۆت شەوى بەلئنت نەدامى كە بەيانى زو يەككى ئەنيريت؟ گيانەكەمى ئەمەندە كەمتەرخەمى تيا مەكە!

– راستە من بەلئنت داويتى بەلام من چووزانم شەو پەلامارى شار ئەدرى!

جوامير بە توورەبىيەكەوە وتى:

– پەلاماردانى شار هەقى چيبە بە سەر ئيشى ئيمەو؟
لاوہ وتى:

– گيانە تۆ بەخۆرايى خۆت سەغلەت مەكە، ئەو شەوانەى كە شارى تيا ئەدرىتە بەر تەقە بە رۆژ نايەلن قوش لە شار بچىتە دەرەو، بەحسابى خويان بەدووى پەلاماردەرەكانى شەوا ئەگەرپن كە لايان وايە ئەوان مەلن و شاريش قەفەسە لى دەرچوونيان نىيە.

جوامير ئاهيكي هەلكيشا وتى:

- ئەبوو بزائم ئەو بەختى من نىيە كە لەگەڵ بەربوونما دنياىم بۆ بگۆردىت بە بەهەشت. ئەو بەختە ڕەشەى بەختو خۆرايى تووشى دە سال گرتن و مالویرانىيى كردم ئیستەش وا بە ناوچەوانمەوه وەك داخ لىيى هەلكەندراوه.

لاوه ويستى دلخوشيى بداتهوه بەزەردەخەنەيهكى كالهوه وتى:

- ئەم قسه پڕوپوچانە چين؟ چاره نووس مانای چييه، ئەگەر بەنيادەم لە بوونىيهوه كردار و ڕەفتار و هەموو شتيكى خوى لە ناوچەوانى نووسرايى ئيتەر هەول و تەقەلا و تىكووشان مانايان چييه و بەكەلكى چى دىن؟، جوامير وتى هەول و تەقەلا و تىكووشين هەر ئەتگەيهنە ئەو پلە و پايە و شوينەى كە لە چارەت نووسراوه! بپوانە چەند هەزاران، ميلونان خەلك تى ئەكووشن، هەول ئەدەن كەچى نانيان بەدودا ناگات! زورى واش هەنە چ هەول و تەقەلايهكى ئەوتوش نادەن كەچى ئەلىيى پارە بەسەريانا ئەبارى. چاوى بگيرە بەناو هاوپرێكانى قوتابخانەمانا بزانه چەنديان گەيشتوونەتە ئەو پايەى كە ماموستاكانمان بەپيى تىكووشان و زيرەكيى خويان بويان دائەنان؟؟ كوان يەكەم و دووهم و سيبەمى هەموو سالەكانى خويندەمان! ئەووش تەووزەل و گيل و گەوجەكان كە مايەى گالته و قەشمەريى هەموان بوون بزانه چ لە مەيدانى كاسبى و كارى نازاد و چ لە مەيدانى فەرمانبەريدا چ شوين و پايەيهكى دياريان هەيه، كەوا بەخەوى شەوانيش بەبيري خوشياندا نەهاتوو.

لاوه پاش ئىستىكى كەم وتى:

- ئەوى راست بى من ئەم چەشنە قسانە ناچنە ميشتكەوه بەلاى منەوه بەختيارى يا سەرکەوتن بەرى لەسەر روييني تەقەلايهكى ريكوپيىكە بەرهو ئامانجىكى ديارىكر او لە رپى تايبەتيى خويەوه و لەبەر تيشكى تاقىکردنەوهى خەلك و خوت.

جوامير هه ناسه يه كي ساردى هه لگيشا وتى:

تو هه رايه كت هه بى بهرانبه ر به بهخت و شانس نه وهنده توى كار
ناكاته سه ر بى من چونكه ژيانى خوم به لگه ي گه وره و ئاشكرى بى
شانسى و به دبختيه.

- دهى با جارى واز له م باسانه بهينين. ئيمرو نيانت چيه ناچيته
دهروه نهختى خوت بخافلىنى و بزاني شاره كه مان چى به سه ر هاتووه؟
به لام ئاگات له خوت بى دلت بو هيچ ناسياويكى كوت نه كه يته وه نه
خه لكه خراب گوړاون و برا باوهرى به برا نه ماوه.

جوامير به بيزاريه كه وه سه ريكى بادا و وتى!

- نه بابيه من هه ر تاقه تى قسه كردنم نه ماوه كه وتووم به ده ردى خوما.
نهختى سه ريشم ديشى. نه گه ر هه يه يه كه دوو نه سپرينم به رى نه چمه وه
ژوره كه ي خوم رهنگه هه ر نه شچه ده ره وه!

تا لاهه پاكه تى نه سپرينى بو هينا نه م چووه ژوره كه ي له سه ر
جيگا كه ي لى پال كه وت. دوو ده نكى قوت دا و نهختى چاوى لى كه نا. كه
چاوى كرده وه هيشتا چيشته نگاو نه بوو بوو بىرى كرده وه چى بكات و
چون روژ به ريته سه ر. تاقه تى چوونه ده ره وه ي نه بوو بو كوئى بچى و بو
لاى كى بروات. بيگومان به شى زورى هاوړى و ناسياوه كانى يا گيراون
يا خويان گهيانده و ته (ل. ا. ن) يا كوژراون، يا مردوون وه يا نه وهنده
ترسينراون هه ر زنده قيان نه چى نه گه ر چاويان به م بكه وئ. رهنگه نه گه ر
رپى خو لى هه له كردنيشيان نه بى وه كو گول لى رانه كه ن نه مانه هه مووى
له سه ريكه وه، له سه ريكي كه شه وه ديار نه بوونى هيو و داىكى دابووى له
بالى، هه روه ها ژيانى ته وه زه لى و كه م چالاكى ده سالى زيندانيش
ده ماري مراندبوو بو شتى پيوستيش تاقه تى هاتوچوى نه ماوو
نه خوازله سورانه وه ي بى نامانچ بويه له گو تره يه كى له و چند كتبيبه ي

گرت بەدەستەوہ کەوا لاوہ لە ژوور سەری بۆی دانابوو. لەسەر جیگاکی
پاکشایەوہ کەوتە خویندەوہی بەلام ھەرچەندی ئەکرد مێشکی بۆ گلێر
نەئەکرایەوہ و جەمسەری قسەکانی نووسەری بۆ نەئەدرا لەیەك. ھەر
وشەیکە خەیاڵیکە لە دلا راست ئەکردەوہ بەناچاری کتیبی لی دانا و
خۆی ھاویشتە سەر بالی سیمرغی خەیاڵ و ئەویش خیراتر لە برووسکە
ھەلی گرت بەرەو بەھەشتی یادگار.

بەر له دەست پیکردنی ئەم داستانە بەدوانزە ساڵ پاش نیوهرۆیهکی هاوین جوامیر بەدلی خۆش و گیرفانی پرەوه له دایەرە ئەگەر پرایهوه بیرى ئەکردهوه لهو پیاوه لادیییه باشهه لهخۆیهوه ئەوه چەند مانگه بەدوو یا ئەگەر پیت که قهرزی باوکی بۆ بهینیتەوه بهبی ئەوهی ئەم هیچ سەنەدیکی هەبی یا هەر ئاگاشی لەمەسەلهکه ببی. پیاوی چەند چاک و سەیر هەیه! چەند سەیر ئەپارایهوه که لئی ببووری و ئیسته نیوهی قهرزەکهی لئ وەرگریت بۆ نیوهکهی کهشی دوو سالی لئ راوهستی بەدوو وهرزی تر خوا یاریت دوا پوولی ئەداتهوه! جوامیر خۆی ئەکوتا بەرهو مال که ئەم مژده خۆشه بدات بەدایکی. بەلام هەر که دایکی دەرگای لئ کردهوه تارمایی ژنیکی رهشپۆشی بەدی کرد بههه یوانه که یانا تیپهړی. جوامیر به ئەسپایی له دایکی پرسى.

– وا دیاره میوانمان ههیه! مالی کین؟

دایکی بەدەنگیکی بەرز وتی:

– جوامیر گیان ئەوه تۆی هاتوویتەوه، یاخوا بەخیر بییتەوه دەبرۆ ژووری پیرۆز خان لهو ییه لهگەل کالی خانى كچی، بەخیر هاتنیان بکه و دانیشه لایان تا من یهه!

جوامیریش بەدەنگیکی بەرز، میوانهکان گوێیان لئ بییت وتی:

– باشه دایه گیان! با دەست و پلم بشۆم ئەچمه خزمەتیان، بەدەم قسەشەوه له دایکی هاته پيشی، کهوا لهسەر تهنورهکه خهريکی چيشت لێنان بوو و بهئەسپایی پرسى: دایه ئەم پیرۆزخان و کالی خانە کین؟

دایکیشى به چرپه وتی:

- چۆن نايانناسى؟ پيروۇزخان كچى فەقى قادرى خالْمه! زووكه زوو دەست و پلت بشۆ و بچۆره لايان منيش هر چيشتهكه م خسته سهر ئاگر ديم. رۆزگار درهنگه ئەترسم زوو پى نهگات و برسييان بى!

جوامير دەستى وشك ئەكردهوه هاتهوه بىرى كه مژدهى نهداوه بهدايكي كهوا كابرايهك هر له خويهوه قهرزى باوكى بو هيناوتهوه. به پهله پى سهر تهنورهكهى گرت، بهلام دايكي زوو بهدىي كرد و هات بهپىريهوه وتى:

- ئەوه چييه هيشتا نهچوويته لايان؟

وتى: ئاخىر...

- ئاخىر و ئوخرى پى ناوى برۆدهى گيانهكه مى!

- قسهيهكم هيه.

- ههرچييهك هيه جارئ ههلى گر. بچۆ ئەزانم شهرم ئەكهى زوو ئەگهه بهفرياتا.

جوامير بهناچارى مى پى ژوررهكهى گرت و بهشهرميكهوه سلاوى كرد و بهتەرىقى و بهشى زۆرى له ژير ليوهوه بهخيرهاتنى ژن و كچهكهى كرد و لهلاى دهركاكهوه دانىشت. كچهكهيان كه لهگهه هاتنه ژوررهوهى جوامير ههستابووه سهپى دنگ دليرتر له وهرامى دايهوه و هاته خوار ئەوهوه دانىشى، كه دىي جيگه نيبه نهختى راوهستا و ئەوسا پرووى كرده جوامير وتى:

- كاكه جوامير تو ههسته بچۆ لاي ژوروو ئەو جيگايه بو من چۆل كه.

خۆ ئيمه ميوان نين چۆن ئەبى تو ليره دانىشت؟

جوامير بهدهم قهيناكا بهخوا قهيناكاوه چووه سهر كورسيهكهى سهرووتر دانىشت. دهستى ههلهگلفى و چاوى برىبووه لايكىشى كوونى ژوررهكهيان. پيروۇزخانىش كهوته گيرانهوهى باسى منالىي جوامير كه

چون ھەر بەكۆلى ئەوۋە بوۋە و لە باۋەشى ئەوا گەورە بوۋە و زورجار لەگەلى چوۋە بۇ مالى خويان دوو سى پوژ لەوى ماۋەتەۋە دايك و باوكى ھەر بەبيري شيانا نەھاتوۋە! جوامير نقەى لە دەمەۋە نەھات. جار جارە لە ژيرەۋە بە تىلايى چاۋ تەماشايەكى كچەكەى تەنيشتى ئەكرد كە ھەر پى و گۆرەۋى و داۋىنى كراسەكەى لى دريار بوو. دايكى كرى بەژورا سەرفراز بىت رزگارى كرى. ھەستا لەبەرى. دايكىشى كالىي لەخوارەۋە ھەستان و بەنابەلى خوى بردىيە لاي پىروژخانى دايكييەۋە دايينشانى و سەرلەنوى كەوتنەۋە بەخىرھاتن و خوشى و چۆنى. و لەپر دايكى جوامير دايە پرمەى گريان وتى:

– كوڤرايىم دايە كاشكى سويم بوايەۋە بو٤تان و بەم چەشنە چاۋم پى٤تان نەكەوتايەۋە!

ژنە و كچەكەش كەوتنەۋە كوركە كورك، كچەكە گەلى بەكول و دلتر بوو لە دايكى كەۋا بەبىرى جوامير لە گريان بىزار ببوو كەوتبوۋە دەۋرى دلدانەۋەى خوى لە ژير پەردەى رەزام بەرەزاي خوا و ھەرچى ئەۋ نەيكات نابىت! ئەمە ئەگەرچى جوامير ھەر ھىچى لە كوۋستى كەوتوشيان نەئەزانى! ھەموو بىدەنگ بوونەۋە. لە ھەناسەى تونگى ژنە و وردە ھەنسكى دايكى و كچە زياتر دەنگ لە ژورەكەدا نەبوو. دايكى ھەستى كرى كە جوامير بى تاقەتە وتى:

– دە ھەستە جوامير گيان توش بچو خوت بگۆرە و پشۋويەك بدە لە ساي بەيانىيەۋە بەپىۋەى بەسە مردىت دوور لە گيانت!

ئەگەر بى جى نەبوايە جوامير ئەيداىە قاقاي پىكەنين و ئەيوت:

– دايە بەپىۋە بوونى چون؟ بوچى كۆلم كىشاۋە! لە بەيانىيەۋە ئەۋەندە دانىشتوم لەشم ھەموو سىر بوۋە!

دىسانەۋە مەسەلەى پارەكەى ھاتەۋە بىر بەلام كاتەكەى پەسند نەكرد

ههستاو لئی دا چووبۆ ژوررهکهی خۆی جلهکانی بگۆرئ.

دایکی نانی بۆ ئەم هینایه ژوررهکهی خۆی و خوشی لهگهڵ میوانهکان نانی خوارد. (ئەم به لای ناگه هانه چی بوو، بۆ لەم کاته دا هاتن! بۆچی هاتوون! کۆستی چیان کهوتوو! ئاخۆ چیان لئ قهوما بئ! کئیان مردبئ! بۆچی هاتوون بۆ مائی ئەمان؟ دەمیکه ناویانی له دایکیشی نه بیستبووه! خوا بکات خیربئ! جارئ پئشهکی زهحمهته خیربئت چونکه هەر هیچ نه بئ مهسرهفی مال ئەکات به دوو چهندانهی جارن! خۆ بهرچایی نان و گوێزیان ناداتی! دهی، هەرچۆنیک بئ باش بوو لهپاش سهری مانگ هاتن، له نیوهکهی تری مانگا بهاتنایه حال شربوو له پر بیرى کهوتهوه که پارهیهکی مشهئ پئیه! بهلام وهکو شتیکی زۆر خراپی بیرکهوتبئتهوه خۆی گرژ کرد و بهدەنگیکی نهختئ بهرز وتی - نا ئەوه... پارهی شتیکی تره. پوولیکی دهستی لئ نادری! دواى نان خواردن لهسهر جئگا کهی پال کهوت بهو هیوایهی دایکی بئته ژووری باسی پارهکهی بۆ بکات و پرسپاری میوانهکانی لئ بکات، بهلام دایکی هەر نههات ئەمیش خهو چووه چاوی. دواى ماوهیه که خهبهری ببوووه خۆی ریکخستهوه، دەم و چاوی شت، سهری داهئنا و چووه دهري بۆ چایخانه «وا دیاره تا شهو دایکی دهست ناکهوئت...».

به رپوه بیرى له ژن هینانهکهی ئەکردهوه. بهراستی لهمئزه ههردوولا لئی بئ دهنگن لهوساوه که دایکی چۆته لای باوکی ئاسکۆل واته سالیك و دوومانگ و، شهش ههوت رپۆژ لهمهوبهه بوو باوکی ئاسکۆل وتبووی جارئ وا به خیری جوامیر تازه دامهزراوه و مانگانهکهی کهمه و نو ماله و کچهکهش مناله و ئەخوئنی. با ماوهیهکی کهش مهسهلهکه بهئلنهوه بهشکو ههلیکی له ئیسته چاترمان دهست ئەکهوئت. لهوساوه قسهیهکی لئ نهکراوتهوه. لهو ساشهوه دایکی سهری نهکردوه به مائی مامیا چونکه ئەم وهرامهئ باوکی ئاسکۆلی بهدهست بهرووهوهنان لئک ئەدایهوه.

هەرچه ندىشه به لای جوامیروه قسه کهى به جی بوون تا ئەندازیه کی زۆر! باشه ئەى ئیسته چی ئەلى! ئاخۆ دایکی ئەنیریته وه بو لای مامى، تو بلایى بچی؟ باوه رناکا چونکه دلى لیان یه شاهه، نه هه ره له سه ره تا وه دایکی له گه ل ماله باوانی باوکی جوامیر دانوویان له مه نجه لیک نه کولاه، یه که م بووکی مالى بووه که داوای خانووی جیای له میرده کهى کردووه و ئیتر وه کو ناسیاو هاتوچۆی کردوون! له باتی ئەوان پرووی کردۆته خزمانی خوێ. جگه له مه ش هه ره له سه ره تا وه پپی خو ش نه بووه که تاقانه کهى ئەو کهه.. بهینى. ئەگه رچی له بهر دلى ئەم به ئاشکراش ده ری نه ئەه پری. ئیسته ئەمانه هه موو تیپه رین برۆبیانوی ناوی ئەم کوته مالىکی پیکه وه ناوه و ئەو پارهیى ئیمپرو ش بو مه سه رفی ژن هینانه کهى له سه ری دى له پپی ده رئه چى، ئەگه ر په لپی پى نه گری! بیانوی خویندن ته واو کردنیشى نه ماوه! چونکه دوو سال له سه ریه که ده رنه چوو خوێ قوتابخانه ی به جی هیشت هه رچونیک بیته شه و له گه ل دایکی قسه ئەکات و ئەنیریت بو لای مامى بو برانه وه ی مه سه له کهه.

له چایخانه له گه ل دوو سى هاوړی به قسه وه خه ریک بوون کاتیکى زانى سات له نو لای داوه له نیوه ی قسه یه کی له گه ل هاوړیکانیا هه ستا و وتی: - من ئیشم هه یه ئەبوو زووتر برۆمه وه، لیم ببوورن. خواتان له گه ل. جاریکى تر قسه له م باسه ئەکه ینه وه!

به په له رپی مالى گرته وه ئەیزانى دایکی داوی نوێزى خه وتنان ئەنویت. به لام دلایکی به میوانه کان خو ش بوو که به شکو به هو ی ئەوانه وه تا ئەوسا ما بێته وه. جگه له وه ش ته نانه ت به پپی حسابی نوێزى خه وتنانیش بى هیشتا ده رنگ نه بوو.. له گه ل ئەمه شا له باتی ئەوه ی کلپه که ی گیرفانى به کاربهینى له ده رگای ئەدا بو ئەوه ی ئەگه ر نوستبیتیش هه لى بستینى. به لام وا دیاربوو دایکی و ئەوان تازه خه ریک بوون ئەچوونه سه ر جیگاکانیان.

دایکی که درگای لی کردهوه بهدەنگیکی بەرز پئی وت:

– ئەوه بوچی وا درەنگ هاتیتەوه گیانی دایکت.

– چەند هاوڕێیەکم دی، لەگەڵیان دانیشتبوم هەروا بو خۆمان قسە و باسما ئەکرد. هیچ درەنگیش نییە هیشتا ئیوارەیه ئیوه لە خۆتانەوه کردوتانە بە شەو! بیگومان پیروژخان و ئەوانیش بەزۆر ناردۆتە سەر جیگا.

پیروژخان که بەچوونە مالهوهی ئەم هەستابوو لەسەر جیگاکی دانیشتبوو، وتی:

– نە بەسەرکەمی تۆ، خۆمان کفتی رێگەین حەزمان کرد زوو بنوین. خۆ کالی دایکەکەمی بمری ئەوەندە ماندوو بوو هەر نانەکەمی لە دەما بوو خەو ئەبیردەوه.

جوامیر پووی کردە ژوورەکەمی بو خۆ گۆرین تەماشای کرد جیگاکی نەبراوتە دەری که ئاوپی دایەوه دایکی بەدووێهوه بوو ئەبیوت:

– جوامیرگیان ئەوه لەبەر پیروژخان و ئەوان نەوهک شەرم بکەن جیگاکی تۆم هەر لە ژووری هیشتەوه پەنجەرەکان بکەرەوه هیچ گەرم نییە ئەتوانی بو خۆت بنوویت تا درەنگ نە دەنگە دەنگی من و نە هەتاو هەلت ناسین.

وای وت و خەریک بووه بچیتە دەری... جوامیر گورج قۆلی گرت و وتی:
– درەنگ نووستنی چی من ئەبی سەعات ۸ لە دایەرە بم. دایکی لەبەر خۆیەوه وتی:

– دەمی بەسەرکەمی تۆ وام زانیوه جومعهیه.

– جارێ تۆ مەرۆ وەرە قسەم بو بکە. هەزار و یەک پرسیارم هەیه یەکەمیان پیروژخان و ئەوان بوچی هاتوون. دووهم کۆستی چییان کەوتووه، سییهم؟

– تۆ جارى پارهسته يهكه يهكه، سهرم لى مهشوينه! پيروژ دووربى له سهرى تو و خوشهويستان ميردهكهى كوژراوه. ئەوه مانگيکه كابرليهكى گهوره دهسهلاتداريان لهسهر گرتووه ئەلین بهدهسيهسى ئەو كوژراوه. چونكه چهند جار داواى لى كردووه كه كانى و ئاويكى ههيه پيى بفرۆشيت ميردهكهى پيروژيش رازى نهبووه كابراش گالى داوه چون بانگيان كردووته دهري و كوشتوويانه و پويون.

– كهس ديونى؟

– له كاتى كوشتنا، نه، بهلام داواى كوشتنى دوو پياو و سى ژن ديويانن تا ژنيكيان ويراويه بى شايهتبيان لى بدات ئەلین كاپرا زورداريكى كافره زور جوتيارى بهسهزمانى بهم جوړه كوشتووه و بهلوله تهنهنگ خوى كردووه به خاوهن دى. نهك ههر دى خواليم نهگرى قسهى ئەوان ئەگيرمهوه ئەلین كهس خاوهنى ناموسى خوشى نيبه له دييهكهدا! جا ئيسته پيروژخان وهكو بيستويه كاپراى دهستدار ئەوقاتيكي گهورهى گرتووه و پارهيهكى زورى داناوه بو بهرتيل كه خوى پى رزگار بكات، ئەمانيش هاتون ليره ئەوقات بگرن و ههولئى بدن بهشكو خوينهكهيان بهفيرۆ نهروا.

– باوهر ناكهم سهركهون. نهك ههر خوين پارهكهشيان بهفيرۆ ئەپوات. ئەم دهسگا و دوكانه بو ئەوه دانهنراوه كه زوردارى تيا بگيريت و ههقى ههزاري تيا بسينريت!

– ههر چونيك بى كورم. ئەبى ههول بدن. خو خويان ناكهن بهپهنگى ئاوايى. كويرايم دايه كوريشى نيبه، ئەگهر كورپكى بوايه ههر رۆژيك تولهى ئەكردهوه. بهلام بلين چى ئيمه دلدانهوه نهبى هيجى كهمان لهدهس نايه! خويان چى به باش ئەزانن بو خويان با بيكه و سهه ساليش ليره بن ههر خوم بهخاوهن ماليش نازانم له عاستيان! نازانى باوكى چهند چاكهى بهسهرمانهوه ههيه.

- باشه. ئارەزووی خویانه. ئەو بیرم نەبوو پیت بلیم، یا راستتر کاتی نەبوو پیت بلیم کابرایهکی قەرزاری باوکم ئیمپرو هاته لام خواوراستان کردیان دوو سەد دینار قەرزی باوکمى بو هانیومهتەو ئەو نەندەى کەشى ماوه خستوویتە دوو وەرزی تر، هەر وەرزی نیوہى. کارى راست پیت بەشى هەموو مەسرهفى ژن هینانەکەم ئەکات ئەگەر پەلپمان پى نەگرن! دایکیشى ئیستیکی کرد و بەئەسپایى وتى:

- نەخەلەتابى تا ئەم ماله لیرەن باسى بکەیت! هەر ئابرووی هەزار سالەمان ئەچیت! دواى ئەمانیش هیچ نەبى ئەبى دوو سى مانگیکی پى بچى ئەوسا تى هەلچینەو قەى ناکا، ئەگەرچى، هیچ...

- ئەگەرچى چى؟ قسە بکە بزەنم نیازت چىیە؟

- ئەلیم ئەگەرچى من فاتە زلە بناسم ئیمپرو کچ نادات بە تو!

- چۆنم ناداتى؟

- هیچ کورم. خوابکات بەکراسى بەرى خویەو بەتدەنى «کویره چیت ئەوئ؟ دوو چاوى ساغ». هەر چۆنیک بى جارى تا ئەم ماله کۆستکەوتووہ لیرەن با مەسەلەکە دیزە بەدەرخۆنە پیت.

- باشە قسەى تۆیە ئیستە وەختى نییە. خوا بکا زوو رزگاربان بى و برۆنەوہ.

دایکی لى دا چووہ دەرەوہ و ئەمیش لەسەر جیگاگەى پال کەوت و کەوتە بىرکردنەوہ.

دوو هەفتەیهک بەسەر هاتنى مالى پىروژخانا تىپەرى پەنگى میوانیان لە پوو هەلگیرا، وەکو خەلکی مالى ئەهاتن و ئەچوون. جوامیریش لەگەل هەموو شەرمنى و کەم خۆ خستنه ماله وەیدا بە بوونیان راہات، نەک هەر ئەمە بەدریزاییی پوژ و بە کۆکردنەوہى خەرمانى سەرنجە شەرماوییە بەدزییەوکانى وینەیهکی تەواوى گرتبوون لە مێشکی خویا، بەتایبەتى

هی کالی، کچیکی خوین شیرین، شانزه، حه‌قده ساله‌ی باریکه‌له. پرچیکی ره‌شی هه‌میشه شانهره‌ی تا ناوقه‌دی هاتووه، دوو ریز برژانگی دریزی شاش جاروبار که سهر هه‌لئه‌برئ باوه‌شی رۆشنایی و خوشی و جوانی ئاوازیان لی دیته‌ده‌ری. لووتیکی به‌عاسته‌م پان به‌سهر دهم و لیوئیکی خرپن و شه‌رابیه‌وه وان به‌روویه‌کی له‌چاوه‌شیا پر و قه‌له‌وه‌وه. به‌کورتی کالی کچیکی ئیسک سووک بوو. خو ئه‌و کراس و سوخمه‌ ره‌شه‌ی له‌و دواییه‌دا به‌زوری دایکی له‌به‌ری کردبوو ههر کردبووی به‌په‌ری، له‌گه‌ل ئه‌م وینه‌ جوانه‌شا له‌ په‌سه‌ندکردن به‌ولاوه‌ هیچ هه‌ستیکی که‌ی له‌ دلی گیلی جوامیرا نه‌بزواندبوو تا ئه‌و کاته.

پیرۆزخان و کالی به‌گه‌رمی چاوه‌روانی رۆژی موحاکه‌مه‌یان ئه‌کرد، رۆژ نه‌بوو دووسی جار هه‌والی رۆژ و مانگ له‌ جوامیر نه‌پرسن. دوایی، پاش چاوه‌روانییه‌کی ناخۆش رۆژی موحاکه‌مه‌ هات و ههر له‌ به‌یانی زووه‌وه پیرۆزخان - که شایه‌تی هه‌بوو له‌داواکه‌دا - چوو بو مه‌حکه‌مه. کاتی جوامیر له‌ دایه‌ره‌ گه‌راپه‌وه زانی که‌وا داواکه‌یان، له‌ به‌ر نه‌هاتنی چهند شایه‌تیک، خراوه‌ته‌ ده‌ رۆژی تر هه‌موو بۆله‌بۆلی پیرۆزخان له‌و پووه بووکه‌ به‌ ده‌ رۆژ ناتوانی بروت و بگه‌رپه‌ته‌وه. دایکی جوامیر و جوامیریش گه‌ییان لی ئه‌کرد که بۆچی مالی ئه‌وان به‌ هی خۆی نازانی و بیر له‌ رۆیشتنه‌وه ئه‌کاته‌وه. ههر چۆنی بوو به‌ناچاری مانه‌وه و ئه‌وه‌ ده‌ رۆژه‌شیان برده‌ سهر. دیسانه‌وه رۆژی موحاکه‌مه، په‌کی له‌ شایه‌ته‌کان، به‌تایبه‌تی ئه‌و ژنه‌یان که شایه‌تی دابوو، نه‌هاتبوو داواکه‌یان خستبووه ۲۳ رۆژی تر.

که شه‌و باسی گه‌رانه‌وه‌ کرا، پیرۆزخان به‌ جوامیری وت که‌وا سهر له‌ به‌یانی جیگایه‌کی بو بگریت له‌ ئوتموبیلێکدا. جوامیر سهری سورما له‌مه‌. به‌لام کالی ئه‌وه‌نده به‌ سهرسورماوی نه‌یه‌یشته‌وه هه‌لی دایه‌ وتی:

- به خوا دايه منيشت ببردایه وه له گه ل خوت باش بو. هيچ شتيكي تيا نيينه. تو بلييت ئه وهنده نامهر د بن دهست بو ئا فره تيش دريژ بكنه؟

- به لي كچم تو نايانناسي گه لي له وهش نامهر ترن. كه ئه وان دهستيان بو پيره مي ديكي، قورئانخويني بي وهی و خيره ومه ندي وهكو باوكت دريژ كرد و كوشتيان له هيچ گوناھ و خراپه يه كي تر هو ناكه نه وه. له پاشا من خوم ئاگام له دلي ئه وانه و ئه زانم چون ته ماشاي تو ئه كهن! هه مووي پزار بو كه كه ريم بهگ نارديه خواز بئيت بو فهره يدووني كورې. ئه زاني دوور له سه ري تو وه جاخمان كویره ويستي به خزمایه تي دهست به سه ر كویره كانيينه كه مان بگريت به لام باوكت - پر گوړه كه ي له نور بيت - پي دا به ئه رزا و وتي نه مداوه و نايدهم، كچ نادم به زوردار. وتيان به كورپه كه ي به خو ي نا. وتي فه رقي نيينه وه ي له مشك بي جه وال ئه درپت، خو ئيمه تا ئسته باسي ئه وه شمان لاي تو نه كردووه به لام بابزانيت بو ئه وه ي وا تي نه گه ي من به خو رايي، يا پيم خو شه به ته نيا بگه رپمه وه، نه گيانى من، هه ر له ئسته وه بيرت ئه كه م ئه وا بو شانزه سال ئه چي شه ويك خه و نه چو ته چاوم گويم له مشه ي تو نه بو وييت و چاوم به چاوت نه كه وتي و ده سم نه كرد بيته ملت.

دايكي جوامير به گله ييبه وه وتي:

- ئه وه چيبه كالي خانم ئه لي به ئيمه رازي نيت؟ فه رقي ئيره و ئه وي چيبه؟ ئيره ش هه ر مالي خوتانه. به سه ره كه ي جوامير ئه وه نده ي كچيكي خوم خو ش ئه وييت!

كالي له شه رما سوور هه لگه را و به ده نكيكي نه ختي به رز وتي:

- نه به خوا پووره ئه جي گيان له به ر ئه وه نيينه، يا خوا مالتان هه ر ئاوا بي و هه زار مالي لي بكه ويته وه. له مالي خو شمانا ئه وه نده دلنيا نه بووم. به لام هه ر ئه وه ي هه يه كه پيم ناخو شه دايم به ته نيا بگه رپته وه.

دايكي وتى:

– تو گوى مەدەرە من، چى لە من ئەكەن؟ جگە لەو لىكىش بىنەو وە من
ئەو زەويوزارە بو ئەوان بەجى نايەلم. ھەتا خوین لە دەمارما بگەپى وەكو
چقلى ئەچم بەچاويانا. با ئەم مەحكەمە و شتە بېرپتەو زۆردارىكى وەكو
خويانيان بو ئەھىنمە دىيەكەو نيوەى زەوييەكانى ئەدەمى جا با ئەوسا
بو خويان ھەر شەرە سەگ بکەن. نازانم بەخوا لەمەشا دووالم ئەترسم
ھەر جوتيارە ھەزارەكانى تياچن. ھەر چوئىك بى تو لەمنى تىك مەدە. لىم
گەپى با ئىستا بەتەنيا برۆمەو، وا خوا ئىرەى داو مالىكەيان ھەر ئاوا
بىت ئەو ئەجە خانە وەكو دايكت وايە و خو كاكە جواميريش ھەر براى
خوتە ئىتر بېرەو. كە بشېنن تۆم لەگەل خو م نەبردوتەو تى ئەگەن لە
كلۆرە دار نەھاتووينە دەرى!

شەوى جوامير لەسەر جىگا بىرى لەم قسە و باسە و لە مانەوہى كالى
ئەكردەو. وەكو شتى سەرى لى شىوابوو نەيئەزانى پىي خوشە ماوتەو
يان ناخوش! بەلام لەگەل ئەو شا نەختى شلەزابوو زۆرتى بەو لىك
ئەدايەو كە چونكە خوشكى نەبوو لە مالىدا، وە لە دايكى زياتر ئافرەتى
كەشى نەديوو و لە ناوچەكەشيان ھەرزەكارىكى وەكو ئەم ئەوئەندە
تىكەلى لەگەل ژن نابىت تەنانەت لەگەل ئاسكولى دەزگىرانىشيا لە دوانزە
سالىيەو بەتەنيا پىكەو يەكتريان نەديوو. نەك ھەر ئەمە بگرە بەباشى
ناشزانى كچىكى چۆنە و لەم ماوہى پىنج – شەش سالىدا كە ئەم لە
نزيكەو نەيديوو، چىي بەسەر ھاتوو چ لە ديوى ناوہو و چ لە ديوى
دەرەوشيا، بوئە بەخوى ئەوت ھىچ دوور نىيە ئەم شېرزەيىيەى لەو
رۈوہو بىت كە يەكەمجارە لە ژيانيا لەگەل كچىكى ھەرزەكارى وەكو
خوى لە مالىدا ئەبن پىكەو بەشەو و بەرپۆژا!

پىرۆزخان رۈيشتەو و كالى بەجى ما. زۆر مانەوہى و ھىمنى و راستى

و پهوانی و کراوهیی خوښ و پاکی یارمه‌تییی‌کی زوریان دا له لابرډنی ئه‌و شهرمه‌دا که له سهره‌تاوه وهک مؤته‌که سواری سهر سنگی جوامیر بوو بوو په‌کی ئه‌وهی خستبوو وهک مروقیکی ئاسایی له مال‌ه‌که‌دا بجوولیته‌وه، نه‌ک هه‌ر ئه‌مه به‌ره به‌ره له‌گه‌ل یه‌کتری بووشن به‌هاورپئ. جوامیر که له هاتنی ئه‌وانه‌وه ماللی لا بووبووه به‌ندیخانه و ئه‌گه‌ر بو نان خوارډن نه‌بوايه نه‌هاته‌وه. ئه‌نجا به‌پيچه‌وانه ده‌ریی له‌به‌ر چاو کهوت و به‌ناچاری نه‌بوايه مال‌ه‌وهی به‌جی نه‌ده‌هیشته. به‌ئاسانی کالیی فی‌ری دامه‌ کرد. دا‌ئه‌نیشتن یه‌ک دوو س‌ه‌عات پیکه‌وه یارییان ئه‌کرد. جاروبار خوشی بو شل ئه‌کرد لیی بباته‌وه داوای کتیبی کوردی لی ئه‌کرد که بیداتی بیخوینیته‌وه چونکه له کوردی زیاتر هیچ زمانیکی که‌ی نه‌ئزانی. به‌لام جوامیر هه‌ر چه‌نده س‌ه‌ری ئه‌هینا له کوردیدا له شیع‌ر زیاتر نه‌بوو بیداتی، ئه‌ویش به‌زوری هه‌ر باسی دل‌داری بوو. بویه له پیشه‌وه خستیه‌ پشتگوئی. که دی له ده‌ستی رزگاری نابی به‌ناچاری دیوانه‌کانی نالی و سالم و مه‌حویی خسته به‌رده‌ستی. ناخوشترین کات لای جوامیر ئه‌وه‌بوو که له پر کالیی ئه‌هاته لای زور به‌پاکی و بی نیازییه‌وه مانای شیع‌ریکی دل‌داری لی ئه‌پرسی که‌وا له‌به‌ر وشه‌ی عه‌ره‌بی یا فارسی زوری یا له‌به‌ر په‌قی و ئالوزی تیی نه‌گه‌یشته‌بوو. له‌م کاتانه‌دا شهرم به‌توندی هه‌لی ئه‌کوتایه‌وه س‌ه‌ر جوامیر زمانی ئه‌به‌ست. سووری هه‌ل‌ئه‌گه‌ران به‌چه‌شنی که زور جار کالیی به‌زه‌ییی پیا ئه‌هات و کتیبه‌که‌ی له‌ده‌ست وه‌رئ‌ه‌گرت‌ه‌وه و ئه‌یوت قه‌یناکا کاکه جوامیر. خو‌م تیی ئه‌گه‌م باب‌زانم جاریکی که‌ش ئه‌یخوینمه‌وه ئه‌گه‌ر تیی نه‌گه‌یشتم ئه‌وسا دیمه‌وه لات! هه‌ندی جاریش وهک رقی له شهرمنیه‌ بی جیگه‌ی جوامیر هه‌لسا بی ئه‌ویش ئه‌یدایه لاساری جقی بکردایه و شین بوایه‌وه و مور بوایه‌وه هه‌تا ماناکه‌ی پی لی‌ک نه‌دایایه‌وه له‌کو‌لی نه‌ئبووه‌وه. ئه‌مه وای له جوامیر کردبوو که به‌بیریا بیته‌ کالیی به‌درؤ خوی گه‌وج ئه‌کات و ئه‌یه‌وی ئه‌م بدوینی. ئه‌گه‌رچی ئه‌م

بۆچۈنەى جوامىر بناغەيەكى پتەويشى نەبوو بەلام بىرى جوامىرى خستە گىزاويكى نوپوۋە بۇ يەكەمجار ئەنجام و مەترسىي پىكەۋە ژيانى كوپ و كچىكى لايى ھىنايە پىش چاوى. بۆيە نەختى خۇى دور ئەخستەۋە. نيوەپۆيەك نەئەھاتەۋە بۇ نان خواردن، شەويك درەنگ ئەھاتەۋە بەلام لە دەريشەۋە ھەر بى ئارام و پەست بوو. دايكى و كالىش سەريان ئەكردە سەرى ناچارىان ئەكرد كە واز لە دەرى بەيئى. بەم جۆرە ھەتا ئەھات خەم و ماتىي جوامىر پتر ئەبوو كە ئەيدى وا خەريكە رابواردى لەگەل كالىدا ئەو پاكرى و سادەيىيەى جارانى نەمىئى ھىچ نەبى لە دل و مېشكى ئەما و بەبى ئەۋەى كە زاتى كرىبى لە كانگاي دل و دەرونى خۇشيا، سەرنجى بدات لەم گۆرانە و سەرچاۋە و بناوانى.

ھاتەۋە بىرى، دواى دە دوانزە پۆژى لە پۆيشتنى پىرۆزخان كە وا چاكە دايكى بنىرئىت بۇ مالى مامى. ھەر ھىچ نەبى بۇ بۆنكردى دەمى ئامۆژنى. ئەگەر لەۋە زياترىشى پى نەكرىت ھەر ئەمە خۇى ھەنگاويكى باشە بەتايبەتى لەم كاتەدا. بۇ لەم كاتەدا بەتايبەتى؟ جوامىر نەختى لە قسەكەى خۇى ورد بوۋەۋە بەلام نەيوپرا ۋەرامى (بۇ) كەى خۇى بداتەۋە. كەۋاتە با دايكى بچى بزانى ئامۆژنى ئەلى چى. كچى ئەدەنى يان نا. ترس و لەرزى بۆچىيە. لەپاشا ئەمان ھەقىان چىيە بەسەر كوژرانى باوكى كالىيەۋە، دە پانزە پۆژى تر ئەپۆنەۋە شوئىنى خۇيان ۋەكو بەردى بن گۆمىان لى دىتەۋە، بى ئەۋەى ئەمانە تەنانەت بەمان و نەمانىشيان بزاند. با دايكى بچى! تا زوو بچى درەنگە، (۱۰) دىنارى زياترى لە پارەكە خەرج كرىۋە. بەم جۆرە بروا دووا فلسى خەرج ئەكات! ئەگەر دايكى نەچوۋ خۇى بە (لاۋە) ئەلى! بەراستى خەسوويەكى جامباز و زۆرزانى ئەبى، ھەرگىز لە مەكرى دەرنانچىت خوا بكات ئاسكۆلىش نەچوۋىتەۋە سەر ئەۋ ئەگىنا بە ھەردووكيان ئەيكەن بە پەنگى مېردان! زەردەخەنەيەك گرتى.

که به دایکی وت، ویستی بیانوو بهینیتته وه. جوامیر بیانوو کهی بری وتی:

– قهی چی کات کالی با له ماله وه بیت نه گهر حز ناکهیت بیبیهی له گهل خوت.

دایکی دواي ئیستیک بزهیه گرتی و بریاری دا که کالیش بهری له گهل خوی چاتره. کچش حزی به چون نه نه کرد. زوری له گهل دایکی جوامیر وت که نه هیشتا له پرسه دایه جوان نیبه بکه ویتته گهران، به تایبتهی بو مالی که نه یانناسیت به لام که لکی نه گرت، وتی:

– پیش چیشته نگاویک به سهر پیوه سهریکیان لی نه دین خو ناچین بو پلاو خواردن! به چاوه کانت نه گهر له بهر دلی جوامیر نه بویه سهرم به مالیانا نه نه کرد.

که هاتنه وه له مالی فاته مخان، کالی زور شهرمه زار و دایکی جوامیر زور په شیمان بوو. هر له دلی دهر نه نه چوو که بوچی به زور نه کچه بی باوکه داماوهی له گهل خوی برد و تووشی نه و تریقی و ناخوشییهی کرد. خوی قهی ناکات ئیشه که ئیشی خویانه نه بوو بچی، نه بوو بزانی. به لام ئوف. جوامیریش خوا بی به لای کات وخت و ناوختی بو نیبه. نه گینا ئیستا کهی ئیمه کاتی خوازینیکردن و ژن هینانمانه. هر هیچ نه بی له بهر دلی نه کچه باوک کوژراوه نه بوو مه سه له که بخاته کاتیکی تر. هر هیچ نه بی تا نه و نه رویشته وه. به لام له گهل هه زه کار نه لیت چی ناوی خوی به خویه وهیه. ئافرتهی وه کو نه و فاته زلهیه بی چاو و پوم نه دیوه نه ری خو نه وه په کهن دهر دوو نه هیلی کرد و نه شفت وتی: (نه مهیه بوو که تهر لانه که تان!) لچیکی هه لقولتان له کچه به سه زمانه که هر نه وه بوو نه بی به تنوکی ئاو! منیش دم و پلم خواته وه نه لیبی ئاو لای داوم. نه به خوا هر وه کو شتیک هه په سام، زو نه هاتمه دهست به مه ژنی تایه ن زیاتر شوولی لی

هه لکيشا که وتوه داگرتنمان ئیتر پشوری نه داین بو ئه و ژنه چاو داقلیشاوه
لچ کولیرهیهی دراوسیشیان هه ر بوی ئه سه نه وه. ئو خوايه ئه وه ئومه تی وا
بی ئابرووش هه یه! خو هه ر ماوهی نه دام قسه یه بکه م، مه سه له که ی تی
بگه یینم. به ناخیری گیانم کومه لی قسه م حازر کردبوو. به لام قسه ی چی
وه کو په ره سیلکه هه موویم له بیر چوه کاری کالی راست بی وتی پورری
هه سه ته بابروین. ئه گینا وا کاسی کردبووم رویشتنیشم بیر نه مابوو... هه ر
چونیک بی بوخوم قه ی ناکات باکم نییه به لام زیاتر به زه بیم به و کچوله بی
باوکه دا دپته وه، زور ته ریق بووه وه. به سه زمانه خو ی چونه که ی به دل
نه بوو. ملم شک ی من به کیشم کرد. کچی ئه ی چی ئه که ی نایبه ی وهی
ئه شیه ی هه ر وهی! خو به قوربانه که ی بم هه ر چه نده جوامیر وه کو پیر و
پیاوچاکان وایه و هیچ له کوری ئه م عه یامه ناچیت به لام هه ر جوان نییه،
خه لکی چیم پی ئه لین؟ کچ و کوریکی هه رزه کار له مالمکی داخراوا به جی
به ئلیت. که س باشمان پی نالیت. من ئیسته که خوم له مالم به بست به جی
ناهیلیم. نازانم چیه خوايه به گونا ه لیم نه گریت جوامیریش گو راوه زور له
جاران زیاتر ئه که ویته ماله وه. جگه له وهش زورتر له گه ل کالی دانه نیشیت
ئه گه رچی چه ند جار یکیش خوم لی گرتوون و چووم به سه ریا نا له قسه و
پیکه نین و دامه کردن به وه لا هیچم لی نه دیون. له گه ل ئه وه شا زور
کراونه ته وه له گه ل یه ک. کچی ده ی چی تیایه، خورگه م، خورگه م حه زیان
له یه که ئه کرد و ئه وی ئه هیئا. پیلاوه شه کانی کچی فاته ورچه کون
ئه هیئی! خو ئیسته ش هه ر خه لکی به خزمه تکاری باوکی خو ی ئه زانی،
وائه زانی ئه و ده وره یه که پیاویان تیا ماره ئه کرد شیخی شیخ نیت چاوت
ده ربیت. خوايه لیم نه گری له گه ل خویمه، لای وایه هه موو که س ئه بی ده ستی
ماچ بکات. ئه وه ویل بوو ئه و له گه ل ئیمه ی کرد، هه ر بو روا له ت به دروش
پی نه وتین مه رونه وه لیره قاوه لتی بکه ن. کوا مه ریکم ئه کرد به مه ولوودی
پیغه مبه ر. کور کوری خوم کچ کچی خوم. باشه قه ی ناکات بام و ابیت.

ئىنجا منىش ئەگەر ژن بىم ئەزانم چى ئەكەم! خوا خۆى باشتى ئەزانىت. بىگومان رەزاي لەسەرە كەوا ئەم كارە پىك بىت ئەگىنا ئەگەر ئافرەتى تايەن نەيكردايە بەو ھەراوزەنايە و كالىي بۆ دەستنيشان نەكردينا يە وەكو مەلاى مەزبورو خورماكەى پيشان كابرأى بەقال دا، ئىمە خومان چاومان لە ئاستى كوئىر بووبوو . نازانم شيرينى جوامير بەكوئى ئاسكولاً چوو؟ ئىسكى خواتەو ئەلئى چەقەلى دىمە. دەم و چاويكى دريژى پەنجەكيشى، وەكو دارى واوھىلا چوو بەئاسمانا. خوايە لىم نەگري ئەو كچە لە دەروونا ساغ نىيە! دوور نىيە دەردى خراپيشى بىت! نەدايكم بەخوا كورپى خوم ناخەمە ئەو داوھو بەكوئىرەوھرى و بىوھژنساى و ھەتيوبارى گەورەم كردوھ! باشە بەلام چۆن كەلكەلەى ئاسكول خان لەسەرى جوامير دەربھئىم! دەى ھىچ نىيە. خوا ياربى و جوانى كالىي خۆش بىت ئەويش ئاسانە بەپشتوانى كەريتى و لووتبەرزى فاتمە خانى ئاموژنى. لەم چەشنە بىر و قسانە لە مئشكى ئەجيدا ئەھاتن و ئەچوون.

دواى نيوھرۆ كە جوامير ھاتەو زورى ھەول دا كە بەزوتترين كات داىكى بەتەنيا ببىنى تابزانى ئەنجامى چوونەكەى چى بوو، چونكە داىكيشى ئەمەى ئەويست ھەر زوو كالىي بە زەلاتەكردنەو خەريك كرد پىكەو چوونە ژورەكەى جوامير، ئەجى ھەلى داىە وتى:

– بەخوا كورم تۆ بە خورپايى ئىمە سووك و رسوا ئەكەيت. ئەگىنا ئەزانى فاتە خان كچ نادا بەئىمە.

جوامير بە سەرسورمانىكەو وتى:

– چى بوو داىە گيان خوانەكەردە ھىچ پرووى داوھ؟
 – چى پروو بدا كورم. وەللا ھەر ئەوھندەى كەم بوو نەختىكىشمان تى ھەلدەن!

– كى؟ چۆن! بە باوكيشانەو رايان ناكەويت، بلئى بزانم چى بوو شەقم برد؟

– دوژمنت شەق بەرئ كورم، بەكوردی پەتی كچمان نادەنئ و ئەھ!

– باشە چی بوو؟ چۆن؟ چی دەلئین؟

– چی دەلئین. كە چووین ئاسكۆل لەوئ نەبوو. دەم سووتا ھەوالم پرسی، فاتەخان ھاتەو بەگژ دەمما وەكو كفرم كردبئ وتی ئاسكۆلت بۆچیئە ئاسكۆل لئە نئیە، ئاسكۆل چوو بۆ مائی پووری. ئەو ئەشزانئ كە دەمكە ھەر خویان ئەو قاوہیان داخستوو كەوا ئاسكۆل شوو ئەكات بە كورپ پووری! واتە كورپ خوشكى دایكى. منیش ھیچ قسەم نەكرد. وتم فاتمە خان گیان خو من بەھیچ نیازی ئەو پرسیارم نەكرد ھەر ویستم بزنام لەكوئیە، جوامیر، ئیتر نەھیشت قسەكەم تەواو كەم وتی: جوامیر و موامیری بی ناویت بەسە ببیرەوہ قبوولم نیە بەھیچ جوړك ناوی كچم بەئین. ئەگەر كچ بەدیار جوامیر بەگی تۆو دانیم ئەبئ پرچی سپی بەوئیتەوہ ئەوسا رەنگە ئەو بتوانئ پارەى جوتئ گوارە كو كاتەوہ.

جوامیر ھەناسەییەكى ھەلكئشا و بە سەربادانكەوہ وتی:

– بەلام بۆ؟ لەبەرچی وا بەتوندی. بۆچی وا بەناخۆشى. كچ نادەن نەیدە. ملی... شەیتان بەلەعنەت بئ پیاو تفت ھەلدا پرووی خوئ ئەگرئتەوہ!

– گیانەكەم لە بەھانە ئەگەرئین. ئەى ئەگەر نەیکەن بە شەر چی بئین بە دوست و دوژمن. بئین بۆچی پەشیمان بووینەوہ نەمان دا بە جوامیر و دامان بە شئخ ھەسەن!

– ھەر چوئك بئت ئیتر تۆ قسەى لئ مەكە من خو م ئەچمە بنج و بناوانی كچم ئەدەنئ باشە خیری پئوہیە تا پارەكەم خەرج نەكردووہ بمدەنئ و ببئتەوہ، ناشمدەنئ پئم بئین بەبئ ناخۆشى و دلئەشان با ھەر كەسەمان ناوی مەلى خوئ بزانیئ.

ئەجئ وەكو نەوتی پیا بەكەى كئپەى سەند وتی:

- چۆن به قسه‌ی من باوهر ناکه‌ی، درۆ ئەکه‌م؟ بوختانیان پێ ئەکه‌م!
وای وت و دایه پرمه‌ی گریان.

- دایه گیان چۆن به قسه‌ی تو باوهر ناکه‌م، چیم وتوووه ئەه‌ی ئاخ‌ر نابێ
خۆشم دوو قسه‌ی تیا بکه‌م. له‌گه‌ڵ لاوه، له‌گه‌ڵ ئاموژنم، باشه‌ بابه‌ جارێ
لێی بێ ده‌نگ ئەبین بزانه‌م ئەوان چی ئەلێن. باشه‌. شه‌رت بێ من هه‌یچ
قسه‌ی لێ نه‌که‌م و وه‌کو هه‌ر هه‌یچ نه‌بووبێت، باشه‌!
ده‌ستی کرده‌ ملی دایکی که‌ به‌ ده‌م گریان‌ه‌وه‌ وتی:

- من به‌شی زۆری په‌رۆشم بۆ ئەو که‌چه‌ به‌سه‌زمانه‌ دل برینداره‌ بوو که‌
به‌ خوت و خۆرای دلیان کولانه‌وه‌ خوا دلیان بکولێنێته‌وه‌.

- کچی چی، کام که‌چ دایه‌ گیان؟

- کالی رۆله‌ گیان کالی!

- ئی کالی چیه‌تی به‌سه‌ره‌وه‌. ئەوان چیه‌انه‌ به‌سه‌ر کالیوه‌؟

- نازانه‌م له‌ خۆیان بپرسه‌!

- ئاخ‌ر چۆن؟ چیه‌ان به‌وت، چیه‌ان وت!

- هه‌یچ کورم به‌خوا له‌سه‌رم بده‌یت من نایگێرمه‌وه‌ بۆت بزانه‌ له‌خۆی
بپرسه‌ به‌شکو خۆی بۆت بگێرێته‌وه‌. تۆش نه‌ختی دلی بده‌ره‌وه‌.

- ئەوه‌ چیه‌ته‌ ئەلێی پێت ناخۆشه‌ لێره‌ ماوه‌ته‌وه‌ رۆله‌ گوناهاه‌، هه‌تیوه‌،
نه‌ختی رووی به‌ری، هه‌ر له‌رپیی خوادا.

- دایه‌ به‌خوا من،

- باشه‌ کورم خوا به‌دلی خۆت له‌گه‌ڵ بکات و دوژمنت کوێر کات.

دوای قاوه‌لتی جوامیر و کالی دانیشتنه‌ سه‌ر دامه‌کردنی خۆیان ئەجیش
که‌وته‌ ئامان شتن. له‌ هه‌لێکدا، جوامیر له‌ کالیی پرسی:

– ئەو ئەم بەيانىيە چى بوو لە مالى مامم بەقسەى دايكم پريشك
تۆشى گرتۆتەو!

كالى بەحەپەساوى و شەرمەزارى سەرى لەسەر تەختە دامەكە ھەلبېرى
و بەئەسپايى وتى:

– پوورم بۆى گىراپتەو؟

– نەبەخوا ھەر ئەوئەندەى پى وتم كەوا تۆش بەبى ئارەق دەرئەچوووت.

– ھىنەكەى من ھىچ نەبوو.

– باشە ئاخىر چى بوو.. چىيان وت؟

–

– چىتە؟ جنىويان پى دايان! خو شىت نەبوون. تۆ چىتە بە سەرەو.

– نە، جنىويان نەدا، ئەوى راست بى نەئەبوو من لەگەلى بچم.. ھەر
چونىك بىت ئىستە بوو ھەر براوئەتەو. لە پوورە ئەجىم بېرسە ئەو بۆت
بگىرپتەو.

– واديارە دەستى دەستىم پى ئەكەن، ئەو ئەلى لە كالى بېرسە و تۆش
ئەلىت لە پوورم. دەى توخوا پىم بلى. بزنام..

– ئەگەر لىم بگەرپىت ھەز ناكەم بىلىم.

– باشە لىت ناگەرپىم!

– ... ئو و تيان... نازانم چىيان وت.. بەخوا ناىلىم.. بەگۆرى باوكم
توخوا توو سەرى خۆت لەسەرى مەرۆ!

– باشە ھىچ... تۆ سەغەت مەبە و مەيلى... بابە وازمان ھىنا سەريان
بەگۆرى ئازداد و ئابايان. ئەو ئەو ئامۆژنەم ھەروا كەر و لووتبەرزە.
ئاخر بۆيە من ھىچ ئاموشويان ناكەم.

نائىشەكە يەكجار وا نەبوو تۆش گەورەى مەكە.

كەواتە باشتىر ئەۋەيە مەسەلەكە ھەر دىزە بەدەر خۇنە كات و لىيى بگەرپ
 بۇ پۇرژگار بزانىت ئەۋ چىيى لى ئەكات. چونكە ھەندى جار ئەۋ لە خۇمان
 چاكرمان بۇ پۇرژگار ئەكات، ۋەكو شتىك كارەكە پى ئەگەيىنىت ۋەك ميوە و
 دار و درەخت. ھەر چۇنىك بىت با بزانين بەخت و چارەنوس كىي ئەكات
 بەھاسەر!

پىرۇزخان دىتتەۋە موھاكەمەكەيان ئەكرىت. كابرى زۇردار خۇي بەر
 ئەدرىت. يەككىك لە پىاۋەكانى پانزە سالل حوكم ئەدرىت دواي چەند پۇرژىك
 لەگەل كالى ئەرۋنەۋە بۇ دىيەكەي خۇيان.

جوامىر و دايكى گەلىكىيان پى ناخۇش ئەبىت. ئەجى زۇر لەگەل
 پىرۇزخان خەرىك ئەبىت كە بۇ ماۋەبەكى كەش، تا مەسەلەكە لە بىر
 ئەچىتتەۋە، كالى لە مالى ئەۋان بەيلىتتەۋە. بەلام ئەۋ ئەلى:

– تازە كە يەكى لە پىاۋكوژەكانى ئاغا حوكم درا مەسەلەكەمان بوۋ بە
 خۇيى ئاغاى گىژ لە بىرچوونەۋەى نىيە. ئەرۋىنەۋە لە سەر خوا. خوا
 كەسى بى كەسانە. ئىمپۇش نەبى سبەينى ھەر ئەبى پىراتتەۋە.

كارى پۇشتنەۋەى كالى لە دايكى زىاتر لە جوامىرا دىارىي دا بۇ
 يەكەمجار دواي پۇينەۋەكەي كە چوۋە مالىۋە چاۋىكى بە شوئىنەۋارەكانىيا
 گىپرا سەرى سورما لەۋ شوئىنەى نەك لە مال، لە رابوار دىنىشيا پىرى
 كىر دىۋوۋە! ھەموو شتىك لە مالىكەدا تارىك و شكاۋ و كۇن و ناشىرىن
 ئەھاتە بەرچاۋى. نەك ھەر ئەمە ئەتوت شتىكى لى ون بوۋە ھەروا بەناۋ
 ژوورەكانا ئەھات و ئەچوۋ. لە ھەموو ئەمانەش ناخۇشتر ئەۋەبوۋ كە زاتى
 نەئەكرد سەرنجىك بداتە دلى خۇي تا ۋەكو بزانىت بۇچى بەرۋىينەۋەى
 كالى ۋا سەغلەت و دلگىر بوۋ، مالى لەبەر چاۋكەوت، ھەر چۇنىك بىت و
 ھەرچىيەك، تازە پۇشنت. ۋەكو ئەستىرەبەكى كشاۋ نەختى ئاسمانى ژيانى

رۆشن كردهوه و رۆيشت. خوا ئەزانی جاريكى تر چۆن و كهى و له كوى
چاويان به يهكترى ئەكهويتهوه. ئەوان تا ئەم تەمەنه يەك جار يهكتريان
ديبیت ئەويش وا، بەم پييه دوور نييه هەتا ماون جاريكى كه يهكترا
نەبينهوه.

بەينى بەسەر رۆيشتنهوهى كالى و دايكيا رابورد. تا ئەندازە يەك
جیگاكهيان له دل و له مالىشيانا پر بووهوه ئەگەرچى وهكو پرکردنهوهى
شوينى قالييهكى كاشانى ناياب به بەرە شريكيش وهابوو. ئيواره يەك
جوامير له (يانە) چاوى به هاوړپييهكى ئەكهويت لى ئەپرسى ئەوه هەر
وازت له ژن هينان هيناوه يان دەستت له ئاسكولى مامت هەلگرتوو.
جواميريش بەپەرۆشيكهوه لى ئەپرسى: بۆچى چى بووه؟ «كورهكەش كه
دەزانی جوامير بى خەبەرە ئەيهوى پاشگەز بێتەوه ئەلى: هيج هەروا
پرسيم». بەلام بى هووده ئەبى جوامير له كولى نابيتەوه هەتا قسهكهى پى
تەواو ئەكات و پيى ئەلى كه وا له حەسەنى شىخ مارقى بيستوو خەريكه
ئاسكوژل بهينيت. جوامير زور ئەم قسهيهى پى گران ئەبیت بەلام دەرى
ناخت. بەدریژايى رى بىرى لى ئەكاتەوه، زورى پى خوش ئەبى كه له
لايهكهوه درزىك، كەلینىكى تيا بدۆزیتەوه و بەدرۆى بخاتەوه بەلام
هەرچەندە لەبەر تيشكى قسهكانى دايكى و رەوشت و خووى فاتمەخانى
ئاموژنى سەرنجى لى ئەدا هيج درزىكى تيا نابینيت. دیت بەبیريا كه
بچى چاوى به لاوهى ئاموژاى بكهويت بەلام واز لەم بیرهش ئەهينى. لاوه
كار له كار ترازاو به قسهى هاوړپييهكى شەكراويان خواردۆتەوه. لاوه
ئەگەر بيويستايه هەر هيج نەبى پيش ئەم كەين و بەينه ئەمى ئاگادار
ئەكرد، هەرچونيك بيت ئەويش هيج نييه، ئەزانيت كەس هيجى پى
ناكریت لهگەل فاتمەخانى دايكى، دەى پيرۆزيان بى ئەميش گوناھى
خوى بوو، ئەبوايه دواى ئەو قسانە دايكى بوى گيرايهوه بچوايه بنج و
بناوانى كارەكه بزانی كچى ئەدەنى يان نە. ئەم هەروا كەمتەرخەم

خستیه پشنگوی تا وای لی هات، دهی گۆی مهدهری، چارهیان له چارهی یهك نه نووسراوه.

جوامیر كه دیتهوه مالی باسی شووكردن ئاسكۆل ههروا له دلیا گینگله ئەدات، بۆ دایکی بگپریتتهوه! نهیگپریتتهوه!

ناهینیت با نه دایکی سهغلهت بکات و نهواشی پیشان بدات كه خویشی ئەوهنده بهتەنگهوهیه، چی ئەبێ دهی با جارێك قسهیهك بۆ دایکی نهیگپریتتهوه! خو کفر نابیت! بهمهسهلهی ئاسكۆل و ژنهینان و دایکیان هاتهوه بیرى كهوا نه دایکی و نه کالی پیمان نهوت ئەو قسهیه چی بووه كه فاته خانی ئاموژنی به کالی وتوو و دایکی خهفتهی بۆ نهخوارد. چوو هه گای دایکی به زهرده خه نهیهکی کالهوه لپی پرسی، دایکیشی له پیشهوه دایه قاقای پیکه نین له پاشا وهك شتیکی ناخویشی بیر كهوتبیتتهوه هه ناسهیهکی هه لگیشا و بیدهنگ بوو. جوامیر پرسی: ئەوه چیه دایه چیت بیر كهوتهوه؟ دایکیشی به ماتیه كه وه وتی:

– ئەوی راست بێ کورم کالی و پیرۆزخانم بیركهوتهوه.

جوامیر وتی:

– باشه دهی جارێ وهختی نووکه نووک نییه تۆ باسهکهم بۆ بگپرتهوه.

ئهجی وتی:

– فاته ورچه کونی ئاموژنت هه ر كه چاوی به کالی كهوت پرسی بووکه کهت هیناوه پیشانمانی بدهی! هیشتا زوو هه بوو پاش منال بوون ئاگادارمان بکهن.

جوامیر بێ ئەوهی گوی له بهشی دوايی قسهکهی بگریت سهری داخست و چوو ژورهکهی خوی. له سهه نوینهکانی ههردوو دهستی خسته ژیر سهری و چاوی بریبه بنمیچهکه. ئاموژنی وای زانیوه ئەم کالی هیناوه. ئی ئیسته تی گهیشتم بۆ وا بهتوندی بهرنگاری دایکم بووهوه بۆچیش وا

